

Scinteia

PROLETARI DIN TOATE TARILE, UNIȚI-VA!

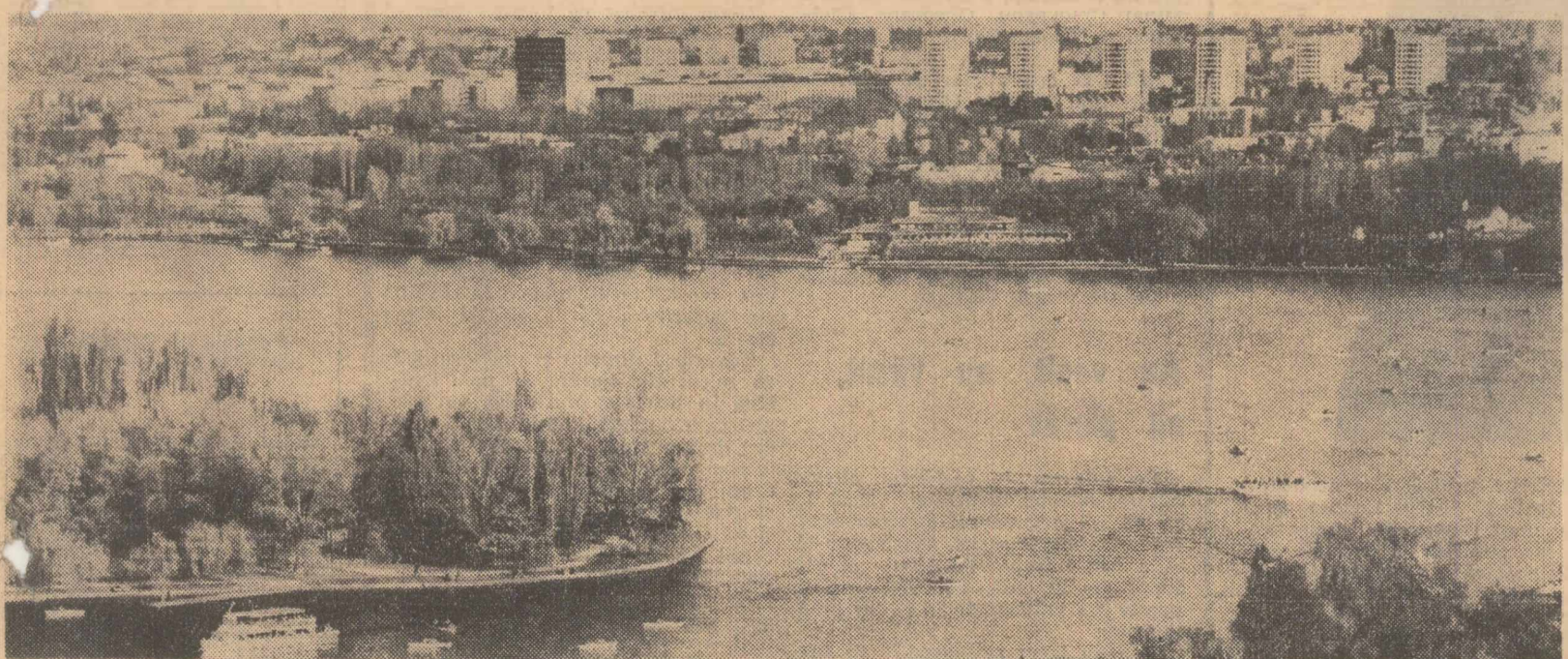
Organ al Comitetului Central al P.M.R.

Anul XXXIV Nr. 6619 Simbata 15 mai 1965 6 PAGINI — 30 BANI

In pagina III-a

File din istoria industrială contemporană a României

de Paul ANGHEL

Priveliștii bucureștene

Foto: Gh. Vintilă

RESURSE DE FURAJE ÎN CÎMPIA DUNĂRII

- Hrană pentru toate anotimpurile
- 2 700 kg proteină la ha
- Cinci-șase coase de lucernă irigată pe an
- Noi metode de depozitare și conservare a finului
- Nutreț din culturile în miriște

tru toate anotimpurile. În toamna anului trecut, în cooperativă agricole au fost însemnate 31 000 ha cu secară și borceașul pentru masă verde. În această primăvară au mai fost însemnate diferite plante de nutreț valoroase și îndesabile lucernă. Se poate aprecia că, față de alți ani, însemnarea fiecărei culturi s-a făcut la un nivel agrotehnic mai ridicat.

Tinând seama de condițiile regiunii noastre, una din preocupările de seamă ale consilierilor agricoli și ale conducătorilor cooperativelor agricole este sporirea producției de masă verde.

Datorită faptului că în această parte a țării cantitatea de precipitații variază între 350-500 mm, producția pășunilor naturale nu depășește 5 000 kg masă verde la hectar. De aceea locul acestora a fost luat, în mare parte, de convenerul verde. În cadrul acestuia ponderea principală o are lucerna, care însumează până la 80 la sută din cantitatea de masă verde produsă. În ultimii ani, în cadrul convenerului s-au extins și borceașul, amestecurile pe bază de porumb și floarea-soarelui, iarba de Sudan și bostănoasele de la care se obțin producții ridicate.

Pe baza rezultatelor obținute de unitățile frunțate, consiliul agricol regional a întreprins numeroase acțiuni pentru extinderea suprafețelor cu lucernă irigată. În primăvara anului trecut la cooperativa agricolă Movilița s-a organizat un schimb de experiență pe tema irigațiilor lucernei, la care au participat vicepreședinții și consilierii agricoli raionale, președinții și inginerii de la cooperativele agricole din toată regiunea. Totodată, consiliile agricole au acordat un larg sprijin cooperativelor agricole în ce privește amenajarea terenurilor pentru irigații, folosirea unor surse variate de apă, procurarea de pompe etc. Ca urmare a măsurilor luate, lucerna a ajuns să ocupe, în acest an, 54 la sută din suprafața destinată producerii de furaje. Lucerna irigată ocupă 22 la sută din totalul terenurilor rezervate culturilor furajere. Raportată la numărul de vaci și juninci, această suprafață ajunge la 6 100 mp de fiecare. Cooperatiile agricole au făcut amenajările necesare pentru irigații și au asigurat 250 de aspersoare. Pentru a fi utilizate cu maximum de randament, acestea sînt deservite de cîte două echipe, funcționînd zi și noapte.

Concluzii la un calcul economic

Trebuie remarcat că nu numai pentru masa verde dar și pentru fin, cultura de bază o constituie tot lucerna. Poate că unii se vor întreba: de ce a crescut atât de mult ponderea lucernei? Cooperatiile agricole au pornit de la calcule economice care demonstrează avantajele acestei culturi. În mod obișnuit lucerna dă 24 000 kg masă verde la ha și 6 000 kg fin la ha. Această producție, în condiții bune de recoltare și conservare, asigură obținerea a 720 kg proteină digestibilă.

Cooperativele agricole de producție, în care lucerna ocupă 70-75 la sută din suprafața destinată bazei furajere, au obținut producții mari de lapte. Cooperativa agricolă Cosoba, din raionul Râcari, unde în rația furajeră lucerna a participat pînă la 62 la sută, a ajuns să obțină 3 200 l lapte de fiecare vacă furajată. Rezultate bune s-au obținut și la cooperativele agricole Crevedia, Bîldana și Poenari-Vulpești din același raion.

În cooperativele agricole de producție din regiune a luat o extindere însemnată irigația lucernei de la care se obțin într-un an 5-6 coase, cu o producție de pînă la 90 000 kg masă verde la ha. Accesivitatea însemnată se realizează 2 700 kg proteină, adică cu aproape 2 000 kg mai mult decît la lucerna neirigată. Asemenea producții, care sînt de cîteva ori mai mari decît cele ce se realizează la alte culturi, au fost obținute de cooperativele agricole din Ciochina, raionul Slobozia, Movilița și Sf. Gheorghe, raionul Urziceni etc.

In ultimii ani în cooperativele agricole s-au dezvoltat fermele zootehnice care adesea cuprind mii de animale. În prezent problema principală este asigurarea condițiilor care să permită ca de la efectivele existente să se obțină producții cât mai mari de carne, lapte, lînă și alte produse. Cheia rezolvării acestei probleme o constituie sporirea producției de furaje pentru a se putea realiza o hrănire corespunzătoare a animalelor atât în regiunile cu suprafețe mari de pășuni și fînețe naturale, cit și în cele cu pajiști puține, unde nutrețurile se asigură pe baza plantelor cultivate. În regiunea București, paralel cu măsurile luate pentru sporirea producției de cereale, au fost întreprinse numeroase acțiuni menite să asigure cantități corespunzătoare de furaje de bună calitate, obținându-se pe această linie o serie de realizări importante.

În legătură cu aceasta, ne-am adresat tovarășului ing. Constantin Ghiță, șeful secției de creștere a animalelor din cadrul consiliului agricol regional. Iată pe scurt cele relatate.

În cooperativele agricole din regiune, ponderea principală o au cerealele și îndeosebi grîul și porumbul boabe, care dau cele mai bune rezultate. De aceea, pentru sporirea producției de furaje, nu s-a mers pe linia extinderii suprafețelor, ci pe linia folosirii raționale a terenului destinat culturilor de nutreț. Pe această bază multe cooperative agricole, obțin, de la un an la altul, cantități sporite de lapte și carne pentru a aprovizionarea Capitalei și a altor orașe asigurîndu-și însemnate venituri. Suprafețele de teren destinate bazei furajere sînt cultivate îndeosebi cu plante de mare productivitate și cu valoare nutritivă superioară. Ceea ce contribuie la o hrănire mai rațională a animalelor.

Pentru anul acesta, cu sprijinul consilierilor agricoli, cooperativele agricole au întocmit balante furajere care nu în vederea valorii, ci din pînă a varietatelor, resurse de furaje și asigurarea cerințelor de hrană ale diferitelor specii și categorii de animale pen-

P. 25-t

Seria agregatelor de foraj-extractie, produse de industria noastră constructoare de mașini, a fost completată cu o nouă instalație de intervenție — P. 25-t, proiectată, construită și omologată recent la Uzina de utilaj petrolier din Tîrgoviste.

Prevăzută cu turlă rabatabilă și telescopică — așezată pe remorcă, noua instalație poate efectua intervenții la sonde într-un timp de 3 ori mai scurt decît cel realizat cu ajutorul troliului și al turlelor stabile, procedeu vechi de lucru.

(Agerpres)

PE TRASEELE TRANSPORTULUI ÎN COMUN

La Capitală, pe șoseaua Colentina, la capătul tramvaiului 21, numeroși muncitori, excavatoniști și alți muncitori lucrează la construirea unui nou și modern depou pentru tramvaie. Au început lucrările de reparație a liniilor de tramvai de pe șoseaua Giurgiului, unde, pe o porțiune de 3 km vor fi înlocuite vechile șine și fundații. Lucrări asemănătoare au fost făcute și pe șoselele Ștefan cel Mare și Mihai Bravu. I.T.B. execută în acest an și lucrări de reparație a drumurilor pe care circulă celelalte vehicule de transport în comun: pe b-dul Bucureștii Noi, pe porțiunea cuprinsă între șoseaua Chilia și strada Pajurei, în vederea prelungirii liniei de troleibuze spre acest cartier, și pe străzile Labirint, Izvor și allele. Începe în curînd lărgirea unei porțiuni din calea Călbărași.

(Agerpres)

Remediul remedierilor neremediate

După cum la un examen este absolut obligatoriu să fie de față elevul și profesorul, tot așa la recepționarea unui produs e nevoie de cel puțin două persoane: producătorul și beneficiarul. Este cit se poate de limpede: dacă una dintre cele două părți nu e prezentă, recepția devine imposibil de realizat. Dar iată că zilele trecute întreprinderea de construcții și montaj nr. 4 din Capitală a reușit imposibilul: s-a auto-recepționat! Am fost de față cînd la blocurile R 7 și 8 din cartierul Bercești în locul comisiei de recepție, calitatea apartamentelor a fost examinată de înșiși constructorii.

„Remediile trebuie să se facă acum și din alt motiv. După un an „de garanție” producătorii vor lua propoziții, iar pentru repararea lor se va pierde timp, se vor cheltui sume de bani incomparabil mai mari decît cele necesitate de actuala situație.”

Am profitat de incurcătura și am întrebat care este condiția. „Cea cunoscută, ni s-a răspuns. Să remediați mai înainte defectunile de construcție.”

Am adăat, în continuare, că la blocurile cu pricina e vorba de unele rețușări pe care constructorul nu vrea să le facă pe loc. De aici s-a născut următorul dialog:

CONSTRUCTORUL: — „De ce să remediem acum și nu în răstimpul anului de garanție?”

BENEFICIARUL: — „Pentru că și noi și sintem interesați să dăm în folosință cetățenilor apartamente complet finisate, cu toate instalațiile interioare și exterioare în funcțiune!”

Dacă am fi participat la dialogul respectiv, la răspunsul beneficiaru-

lui, am fi adăugat: „Remediile trebuie să se facă acum și din alt motiv. După un an „de garanție” producătorii vor lua propoziții, iar pentru repararea lor se va pierde timp, se vor cheltui sume de bani incomparabil mai mari decît cele necesitate de actuala situație.”

Dar, după cite am constatat mai tîrziu, nici cerințele beneficiarului și nici precizările noastre nu constituie, pentru constructori, o prea mare noutate. Atunci, de ce nu sînt remediate la timp defectunile ivite? Și de ce „trag” constructorii atît de mult spre efectuarea acestora în așa-numitul „an de garanție”? Vom vedea din cele ce urmează.

Cu vreo trei ani în urmă, același beneficiar — I.A.L.—Bălcescu, a fost mai larg la inimă cu constructorii de la I.C.M. 4. La recepționarea blocurilor 1-14, apoi mai tîrziu la cele cu numerele de la 25 la 29, n-a prea dovedit exigență. Dimpotrivă. În loc să ceară remedieri pe loc, s-a mulțumit să ia în evidență defectunile constatate, le-a completat cu cele sesizate ulterior de locatari și a început să aștepte. Doar, doar or veni constructorii să facă remedieri. „S-a scotit atunci, ne spunea tovarășa Elisabeta Corobai, că I.C.M. 4 consideră început anul de garanție chiar din ziua recepției și că rețușările necesare vor fi efectuate la timp. Dar au trecut anii și ei nici nu se gîndeau să le execute. În schimb, ne purtau cu vorba: venim azi, venim mîine. Și tot așa. Cînd, în sfîrșit, s-au hotărît să vină să remedieze cite ceva, au făcut treaba de mîntuială!”

Am mers la sediul întreprinderii constructoare să aflăm care sînt cauzele acestei anomalii. Și ce să vezi! Tovarășul director a afirmat că „să fim sănătoși, remedierile s-au efectuat de mulți”

Georghe GRAURE
(Continuare în pag. II-a)

INSTANTANEE

Alo, centrala!

O cerință mereu în actualitate — stîna față de timp. Față de timpul cetățeanului care se apropie de o ghișeu, intră într-o policlinică, are de rezolvat o hirtie sau solicită o informație. În orice discuție pe această temă revin, cu insistență, unanim acceptate (nu și unanim folosite: în asta și constă problema!) cîteva atribute: răspundere, soliditate, operativitate. Ele sînt de „gramatică” raporturilor cu cetățeanul.

Ce e mai firesc decît să obții o legătură telefonică? — „Alo, centrala! Dați-mi, vă rog, interiorul cutare... sau serviciul cutare...” Și iată-te după o clipă, pus în legătură cu numărul solicitat. Grație gestului anonim, repetat de sute de ori pe zi, al „centralistei” Prezența nevăzută, dar activă, la ceea ce reprezintă în fond, tot un „ghișeu” al instituției respective. Ce te faci însă cînd gemul acestui „ghișeu” se prezintă opac?

„Imaginează-ți-l, tovarășă centralistă, pe cel care telefonază

(ca și cum postul la care lucrezi ar fi înzestrat cu un ecran de televiziune). Omul de la capătul firului sună... Sună... în gol. N-are de unde să știe, deși poate bănuiește, că dumnea ta ești în totul unei absorbante conversații cu colega de alături. În sfîrșit, i se răspunde. O voce plictisită, neatență. Colega, chiar în acea clipă, a mai adăugat un amănunt nostim și, uitaînd să stabilești legătura cerută, i-ai închis cetățeanului telefonul în nas. Revine. El, sau un altul. Vrea planificarea. Ti dai, neglijență, financiarul. De fapt, nici nu știi ce i-ai dat. N-ai urmărit. Altfel, ai fi îndreptat gresela pe loc. Omul încearcă să revină. Centrala — ocupată. Sună, sună în contra-timp. Minute înroșite din cauza unei secunde de neatenție. În sfîrșit, te aude iar. De astă dată e ocupat „interiorul”. Ar vrea să-ți spună că așteaptă pe fir, dar rămîne cu vorba la jumătate. Cu o viteză de meteor, ai dispărut din receptorul lui.

Nu te-ai gîndit, poate, că e la un telefon public și cele două-trei fișe nu i-au fost de ajuns. După alte minute pierdute, te sună iarăși. Nimereste însă, cîndăfenie, direct la un interior. Firește, nu la acela căutat. După o jumătate de oră de peripeții, omul se cam enervează. Îi servești o lecție: îl pui în legătură cu vreun interior la care știi dinainte că nu răspunde nimeni...

Stim, ai citeodată neplăceri. Te sună unii răștiți, alții puși pe taclale, jarse sau necuviințe („ai o voce blondă, donșoară, unde te găsești cînd ieși de la serviciu?”). Asta este însă cu totul altceva; supărarea ocazională nu trebuie să fie un fulger care să se abată asupra tuturor celorlalți. Asupra majorității, în deplină măsură să-ți ceară atribuțiile înscrise în începutul acestor rînduri.

„Alo, centrala! La capătul firului nu e o simplă voce. E un om. Un cetățean.”

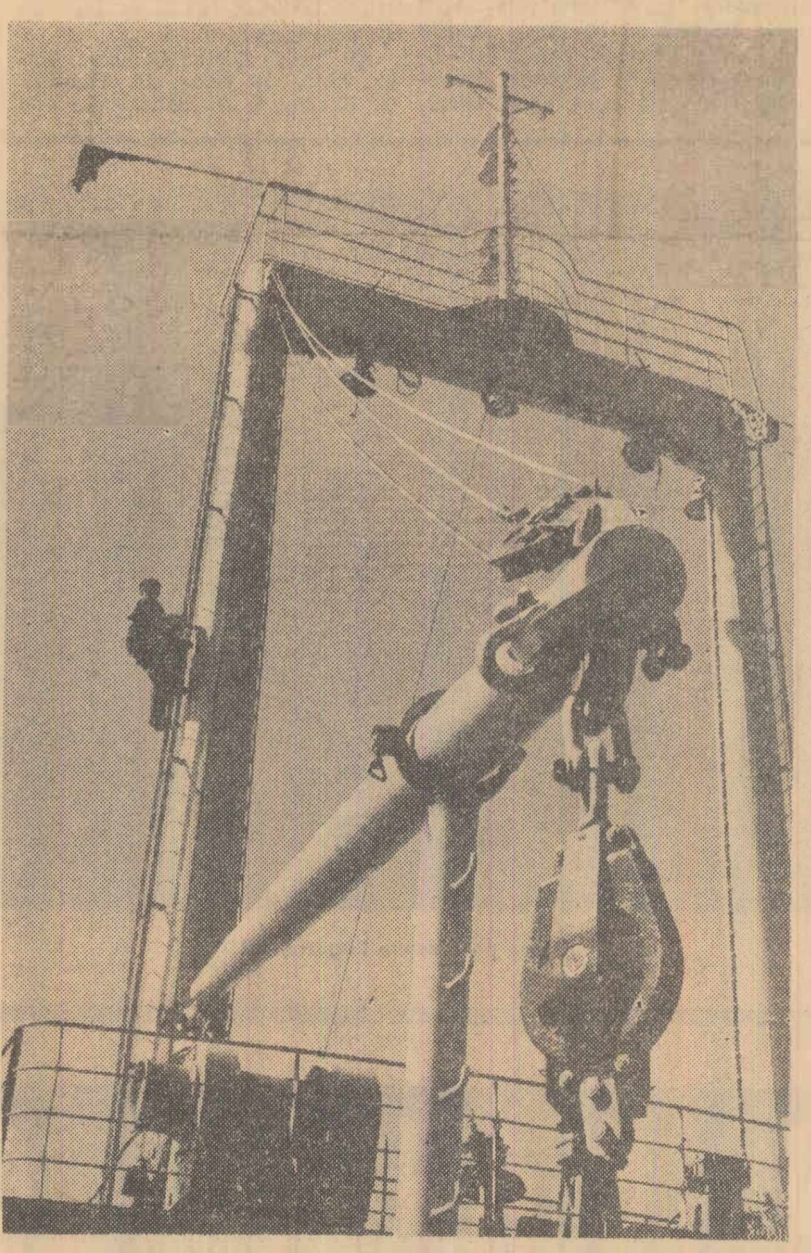
Victor VINTU

Traulerul „Constanța”. A treia călătorie

Vineți, din portul Constanța a ridicat ancora, plecînd în cea de-a 3-a călătorie de producție, traulerul „Constanța”.

După o scurtă escală la Copenhaga, a declarat comandantul navei, Serghei Carpo, ne vom îndrepta în zonele de pescuit Terra Nova din vestul Atlanticului, bogate în

pește, în special biban. Bazîndu-ne pe experiența bună privind depistarea bancurilor de pește și organizarea procesului de producție la bord, acumulată în călătoriile precedente, avem convingerea că ne vom înnapoia în patrie cu o recoltă bogată de pește.

Șantierul naval Galați. Se înlisează un nou cargonu. Foto: Agerpres

TELEGRAME

Excelenței sale
Domnului dr. JOSEF KLAUS,
Cancelar federal îndeplinind funcția de președinte federal al Republicii Austria
VIENA

Cu prilejul aniversării a 20 de ani de la eliberarea Austriei și a 10 ani de la semnarea Tratatului de stat prin care a fost restabilită independența și suveranitatea Austriei, rog pe Excelența Voastră să primească din partea Consiliului de Stat al Republicii Populare Române și a mea personală felicitări cordiale și cele mai bune urări pentru prosperitatea și fericirea poporului austriac.

Îmi exprim convingerea că relațiile de prietenie dintre cele două popoare se vor întări, pe baza trainică a voinței comune de colaborare pașnică.

CHIVU STOICA
Președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Române

Excelenței sale
Domnului dr. JOSEF KLAUS,
Cancelar federal al Republicii Austria
VIENA

Cu prilejul împlinirii a 20 de ani de la eliberarea Austriei și a 10 ani de la restabilirea independenței și suveranității Austriei prin semnarea Tratatului de stat, vă rog să primiți, Excelență, cele mai sincere felicitări din partea guvernului român și a mea personală.

Urez poporului austriac noi succese pe calea dezvoltării pașnice a patriei sale.

ION GHEORGHE MAURER
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române

Corespondență din Zagreb

Întîlnire cu muzica secolului XX

Dacă toate drumurile duc la Roma, nu este mai puțin adevărat că multe din ele trec prin Zagreb. Așezat pe dealurile ce sprijină ca niște contraforturi Alpii tirolezi, în valea deschisă a râului Sava, orașul se află la întretăierea marilor drumuri care leagă țășăritul de Europa Centrală, Balcanii de țările nordice. Zilnic trec prin Zagreb zece trenuri internaționale, șoselele sînt străbătute de mii de automobile purtînd însemnele unor orașe îndepărtate, hotelurile, străzile, magazinele sînt asaltate de turiști. Orașul se bucură de fama unei gazde ospitaliere. Aici au loc în fiecare anotimp manifestări internaționale de prestigiu. Abia și-a închis porțile tirgul de primăvară și o altă manifestare internațională, de astă dată artistică, vine să întreprină pulvisul lui al orașului: Biennale de muzică contemporană, alătită la cea de-a treia ediție a sa.

Numărul impresionant al participanților — peste 1 400 de muzicieni din 12 țări — programele cuprînzînd lucrări care ilustrează diferite orientări ale artei muzicale contemporane, atîmsec un mare interes. Pe scenele festivalului își dau întîlnire, printre altele, ansamblul de balet de la „Balgov Teatr” din Moscova, soliștii și orchestra de la „Sadler's Wells Opera” din Londra, ansamblul Operei naționale din Berlin, Orchestra radiodifuziunii din Köln, orchestrele filarmonice din Belgrad și Zagreb, Complexul instrumental „Arturo Toscanini” din Torino, Corul de cameră din Viena, Grupul de cercolări muzicale al radioteleviziunii franceze, cunoscuții formații de cameră „Solisti din Zagreb”, „Lassalle Quartet” din Cincinnati (S.U.A.), Trio de suflători al Societății de muzică de cameră din Salzburg, grupul de dansuri moderne „Motion” din Berlin. Printre artiștii străini care își dau concertul amintesc pe Mstislav Rostropovici, pe pianista Yvonne Loriod, pe dirijorii Ch. Mackerras, Bruno Maderna, Ch. Bruck, Karlheinz Stockhausen, pe flautistul Severino Gazzelloni, pe clarinetistul Robert Veyron LaCroix, pe cântăreții Dorothy Darrow, Halina Lukomska, Vladimir Ruždjak, Martina Arroyo. Urmărindu-se o cunoaștere mai apropiată a muzicienilor contemporani din diferite țări, au fost programate numeroase audii pe benzi de magnetofon, dezbateri privind semnificația muzicii și rolul ei în societate, conferințe, expoziții despre evoluția noțiunii și imprimării muzicale. Este foarte greu să poți cuprinde totul, iar alegerea, pentru iubitorul de muzică, nu-i deloc o problemă simplă.

Programul inaugural a urmărit să releve ideea condusă de la această manifestare: cuprînzînd o largă a fenomenului muzical contemporan. S-au cîntat într-o singură seară lucrări de Benjamin Britten (Anglia), Aram Hacıatryan (U.R.S.S.), Samuel Barber (S.U.A.), Boleslaw Szabelski (R. P. Polonia), Kazuo Fukuschima (Japonia) și Natko Devčik (R.S.F. Iugoslavia).

Mircea SIMIONESCU

Pe glob în 24 de ore

Bahrein Situație încordată

Situația din Bahrein continuă să rămîină încordată. După instituirea restricțiilor de circulație și bararea tuturor căilor de acces spre orașul Manama, centrul administrativ al protectoratului Bahrein, forțe polițienești conduse de ofițeri englezi patrulează pe străzile principalelor orașe. Pe aeroportul din Manama poliția percheziționează pe toți călătorii. Din ordinul autorităților școlile și-au suspendat activitatea.

ÎN PARAGUAY au început „pregătirile” în vederea alegerilor municipale. În legătură cu aceasta, după cum relatează agenția Prensa Latina, guvernul Stroessner a declanșat un val de represii împotriva organizațiilor de masă. Recent, poliția din Asuncion a arestat trei militanți sindicale, fără să dea nici o explicație pentru această măsură.

LA FRONTIERA dintre Siria și Izrael au izbucnit noi incidente între trupele celor două țări. A avut loc un susținut schimb de focuri de artilerie.

ÎN ZIARUL DE AZI

- Septecentenerul Dante (pag. a II-a)
- Un băiat caută acoperiș (pag. a II-a)
- Din lumea largă (pag. a IV-a)
- Corespondență din Rio de Janeiro (pag. a VI-a)

SEPTECENTENARUL DANTE

Primul poet al timpurilor moderne

In urma cu 700 de ani, intr-o noapte necunoscuta a acestei...

de Alexandru BALACI

tor feudale, a vibrat alături de luptele împotriva...

toțismului. Niciodată nu vor...

Dante a vibrat profund cînd...

Poetul a cunoscut în îndelungile...

Dante a fost și ultimul poet...

cișării a două mari epoci istori-

de dar, așa cum am mai arătat...

Am asistat de curînd în Italia...

Opera lui Dante este o cronică...

Au tradus Divina Comedie...

desăvîrșită traducere a capode-

După un moment de gîndire...

„O fi un caz izolat”, își da cine-

Viziții și alte apartamente...

— Vă duc eu la o adresă unde...

REMEDIUL REMEDIERILOR NEREMEDIATE

(Urmare din pag. I-a)

Cine are dreptate? Beneficiarul...

Tată-l pe constructori și pe beneficiari...

Elisabeta Corobai, șefa sectorului...

Mihai Chioveanu, inginer la I.C.M.

Ne notasem în carnetele cîteva...

După un moment de gîndire...

„O fi un caz izolat”, își da cine-

Viziții și alte apartamente...

— Vă duc eu la o adresă unde...

bine că reparațiile pe care „personal...

Aflăm un lucru din cale afară de...

Tovarășul director și inginerul șef...

Ne-am reîntîlnit, cu toții, din nou...

Carevașăzică asta era. De aceea...

Creдем că faptele nu mai cer...

— Este o problemă asupra căreia...

TEATRE

Sala Palatului R. P. Române: Vesele...

CINEMATOGRAFE

Neamul Sămăreștilor — cinemascop...

Amurg pe crestele Făgărașului

Cum va fi vremea

Temperatură probabil pentru zilele...

Început, apoi în scădere ușoară. Mi-

UN BĂIAT CAUTĂ ACOPERIS

Drumul care duce spre Cîmpuri...

— Asta nu-i treaba ta. Să faci...

— Ce fel de om este Ileana...

— Bine, vești sînt la sanatoriul...

Manoie AUNEANU

- O salcie răpită, două roți de apă sau cum a decedat atmosfera patriarhală
- Craiova își construiește etajele chimiei sub bătaia de gong a marelui ritm
- Chemarea la vatră a oltenilor
- 20 000 tone de instalații. De pe Everest, la Ișalnița!
- Canonada tonelor: la pupitrele de comandă sute de operatori chimiști
- Omul cu salcia se întoarce. Scrisoare deschisă către conducătorii marelui combinat.

FILE DIN

Fluxul marilor creații
ISTORIA INDUSTRIALĂ
CONTEMPORANĂ
A ROMÂNIEI

PAUL ANGHIEL

Șantierul e o școală, dar o școală aparte. O mulțime de oameni, înarmați cu instrumente, dar și cu silouri și caiete, muncesc și învârt pe estradele schelelor, din exterior și examen o dată cu fiecare lucrare. Examenul e permanent și sever. Ce înseamnă aici nota 3? O șarjă de beton rețut, o armătură prost sudată, un zid care se subzicește! „Delicatul” devine conflict între constructori și beneficiari. Amindouă părțile sar să-l dădăcească pe neglijent, invitându-l să repare, să fie exigent, să învețe. Invățătura, în mare!... Experiența înaintaților, știința, înălțările sînt aici capitol comun din care se împartășesc toți. Calificarea la locul de muncă, școlarizarea paralelă cu producția sînt metode care și-au vădit mereu eficiența.

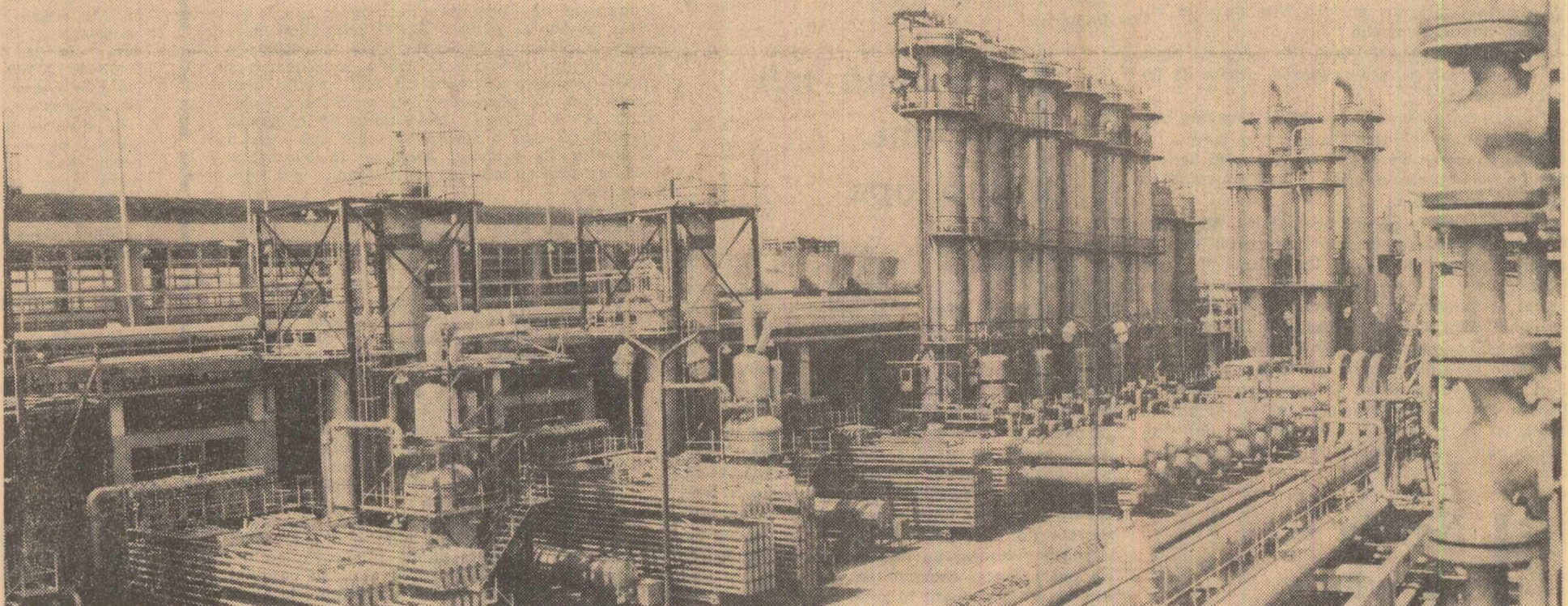
mai rapidă adaptare a novecilor, înlesnind intrarea construcției într-un ritm industrial. Să mai vorbim de plozi, de viscol, de noroaje? Constructorii nu se plîng de ele, ei știu că toate acestea fac parte din rețeta muncii lor. „Da, am turnat betonul la minus 35 de grade, îmi spune maistrul Caloianu Atanasie, dar l-am adus la fundatii fierbinte, la plus 35...” „Am lucrat suspendații în centuri, pe viscol, la coama fabricii de oxigen, îmi spune Chidu Nicolae, dar sudura băștelor a fost excelentă...” „Am săpat tranșee în nămol, dar am reușit să...”

Insuși corpul și sistemul molar al marelui combinat?... Ar însemna un salt peste 14 fabrici care se ridică la zeci de metri, cu turnurile lor, către cer! Aceste fabrici le-au montat instalatori, o categorie de meseri asimilată constructorilor, deși are un profil aparte. Sînt muncitori de înaltă calificare — mecanici compresorii, montori de aparate speciale, montori, sudorii în metale neferoase, lăcătuși țevări, oameni deprinși cu anatomia fină a construcțiilor industriale, pe care o cunosc în amănunt. Acești meseri — o împundătoare categorie — s-au format la noi o dată cu marile construcții de fabrici și uzine, la școala cărora au și obținut primele certificate. Maistrul montor Nițescu Vasile, cel mai bun meser de pe șantier, a lucrat

miști, urmărind cu respirația opriță prima apăsare pe buton. — Acest moment s-a produs... — Acest moment se repetă cu fiecare instalație intrată în rodaj, probe tehnologice, iar apoi în producția curentă. Producem oxigen, am și îmbulțit peste 200 000 mc. Producem deci și azot, principala noastră materie primă. A intrat în producție fabrica de amoniac și s-au realizat pînă în prezent peste 3 000 de tone. Am livrat, de asemenea, peste 7 000 de tone azotat de amoniu. Ca într-o sinteză, calculând parcă metamorfozele chimice, întregul efort din acești patru ani se află în fata noastră, cristalizat la două scări. Scara mega, scara zecilor de mii de tone turnate în geometria măreață a halelor, și scara micro — cele câteva ilacoane cu substanțe așezate într-un rastel de lemn, pe masă. Citim pe etichete: — oxigen — 15 noiembrie

fruntind-o exigent, etapă cu etapă, pe toată scara muncii, pînă cînd întregul s-a împlinit la dimensiunile de acum. Ei au fost cei care au trebuit să „dumice” să abstragă în interior toată schema instalațiilor montate, de la conductele subterane și cablurile din pereți, pînă la țevăria din turnuri și pînă la firele aparatelor de comandă. O fabrică de amoniac, de acid azotic sau de azotat de amoniu reproduce la scara marilor instalații aceleași reacții ca în laborator. Pentru fiecare treaptă a reacției chimice se construiește o instalație, lanțul instalațiilor reproducînd lanțul metamorfozelor materiei de la primele elemente pînă la produsul final. Iată de ce punea în funcțiune a instalațiilor este o zi mare, pentru toți cei care stau cu mințile și mințile înțelește pe cerul de aur al operii, împărțindu-și răspunderea, emoțiile, prima bucurie. Au fost multe asemenea

tenace, ale căror roade s-au și arătat. Dar paralel vor intra în funcțiune celelalte fabrici — linia chimiei organice — și fiecare în parte va pune probleme noi. Gongul startului sună, iar mereu, iar reverberațiile răspunderii urcă la acută... Să ne întoarcem totuși la Omul cu Salcia! Am pierdut între timp din vedere că la Ișalnița, acum patru ani, se cultivau legume — roșii, castraveți, ceapă, ardei, iar timpul se măsura aici cu bătaia masurii de găleți care agușuau clipele lent, exasperante... De pe platforma ultimului etaj al chimiei, ridicat în ritm de luni, aici în Oltenia, nu se mai vede grădina de la lemeli, nici salcia, nici cele două roți. Se văd, în schimb, marile cimpuri, grinzile care vor deveni și mai fertile prin această

În numai patru ani, Combinatul chimic Craiova a fișit din planuri la exactele lui dimensiuni

Foto: M. Andreescu

„Cel mai dificil material cu care lucrează constructorii, mi-a spus un brav inginer, sînt și vor rămîne oamenii”. Constatarea, fără să ne surprindă, nu pornea de la un sceptic și nici de la un novice în de construcții. „Construim mereu, spune același inginer, și pe măsură ce extindem construcția calificăm mereu altele noi și noi contingente de constructori”. Îmi vorbea un tânăr de numai 30 de ani, ing. Ionei Mocanu, dar pe care l-am privit cu respectul datorat unui veteran. Face parte din „echipa lui Ilea”, din centrul nucleu de constructori care are în palmare zeci de fabrici și uzine — Săvinești, Roznov, Borzești — iar acum acest gigantic combinat de la Ișalnița. „Echipa” a creat în marș o adevărată oaste de constructori... Mă aflam la Roznov, chiar în ziua cînd ing. Ioan Ilea a primit comanda acestui nou combinat existent pe atunci numai în planuri. Și-a adunat oamenii, strîngîndu-i pe echipe, ca la apel: fierar-betonisti lui Pamfiloiu și ai lui Iordan, dulgherii lui Covaci Carol, montorii lui Opris Mihai, zidarilor lui Stancu Chirac, zugravii și mozaicarii lui Chițibus... A pornit în fruntea lor, iar ei au fost primul nucleu, armătura de nădejde a noului șantier. Acești veterani, lîngă care li alăturăm pe maistrii constructori Cocioanu Ilea, Caloianu Atanasie, pe tehnicianul Romeo Popescu, pe șefii de echipă Rădulescu Marius, Chidu Nicolae, Ciugă Aurel, acestia și alții ca ei au făcut posibilă o mai ușoară și

insemnă această? În primul rînd, mecanizare. Construcția trebuie să tindă să se desășoare în condiții de hală industrială, în flux continuu. Aceasta înseamnă scurtarea termenelor, randament optim, preț de cost scăzut, calitate superioară. Ing. M. Struțeanu, ing. M. Bădescu, tov. Ion T. Popescu, secretarul comitetului de partid, mi-au arătat, în această ordine de idei, un întreg dosar cu inovații privind extinderea folosirii prefabricatelor. Dale hexagonale din beton pentru drumurile de șantier, fundații prefabricate pentru stilpi electrice și conducte etc. au imprimat construcției, în multe sectoare, un ritm mai intens, realizîndu-se însemnat economii (2 150 mc material lemnos, într-un singur an!). Un șantier, două nouă... Progresul geometric l-au aplicat constructorii și urce pînă sus zidurile, că și-au făcut loc, peste ei, montorii marilor instalații...

De ce care l-au ocotit gazetarilor, pînă acum, pe tovarășii montori?... Mă simt stîngherit pentru toți colegii de breaslă și le cer scuze în numele lor. De vină nu e graba, dar cu toții vrem să sărim peste etapele intermediare, ca să ajungem cît mai repede în fată cu edificiul final. Se poate sări totuși peste cele 20 000 tone de agregate și instalații, care cupun

1964, ora 17, puritate 96 la sută; — azot — 15 noiembrie 1964, ora 17, puritate 99,6 la sută; — acid azotic — 21.II.1965, ora 140, concentrația optimă; — amoniac — 17.II.1965, ora 3, concentrația optimă; — azotat de amoniu, 14.III. 1965, ora 150, concentrația optimă. Oprindu-ne cu degetul pe oricare dintre recipientele, putem degaja „o reacție chimică” — un nou roman palpabil al cărui eroi sînt, de data aceasta, chimiștii. Spunem la început că pe cerul de aur al viitorului edificiului stau cu mințile și mințile încordate, trei categorii de oameni: constructorii, montorii, beneficiarii. A sosit timpul să vorbim despre ultimii, deși planul lor de producție, legat de exploatarea industrială a instalațiilor, începe abia de acum. Dar acești oameni, ne referim, în primul rînd, la inginerii tehnologi și chimiști, ca și la maistrii chimiști sau la operatorii, n-au apărut pe șantier abia acum către sfîrșitul epopeii, ci mulți dintre ei, cei mai mulți, au muncit alături de constructorii, cot la cot. Întregul masiv de fier și beton, întreaga serie a instalațiilor la plin montaj au trebuit luate în stăpînire de acești tineri maistri și chimiști, de la prima cărămidă și de la primul șurub răsucit. Ei sînt cei care au păstrat tot timpul intactă mîna ginea finită a operei, con-

șoare a pămîntului, produsă aici. Tăranii cooperatori din preajma Craiovei — și chiar cei de la Calafat, Bălești, Bechet — au aflat că la Ișalnița s-au produs primele tone de azotat de amoniu și au venit să-l încarce în camioane. Marele depozit nu era încă gata, nu sosiseră electrostivuitoarele, nici alte aparate de mecanizare a încărcării. Comitetul de partid, tov. Traian Avram, în consens cu ing. Ioan Ilea, directorul general al construcției, mi-au cerut să nu comunic cititorilor un fapt: sătenii au luat în spinare, de la moară, sacii cu azotat de amoniu și l-au încărcat în camioane... — Tovarăși, dar lipsesc electrostivuitoarele l... — Ei și ?!

Stimate tovarășe Prică, stimată tovarășe Avram, trebuie să fiți înțelegători! Și pentru acești oameni ai ogoarelor, gongul termenilor de producție, creație, muncă, bate accelerat... Este gongul de aur al recoltei. Sunetul lui v-a făcut să muncii așa cum ați muncit! Împreună cu mîile de constructori de la Ișalnița, voi ați scris unul dintre importanțele capitole din noua istorie industrială a Romîniei.

Construcția a devenit la noi un vast front de afirmare pentru mii și sute de mii de oameni, timpul măsurîndu-se pentru ei nu în anotimpuri, ci în edificii înălțate de la temelie la acoperis. Sub mîna lor pămîntul produce schele, lujere de fier și beton, o vegetație care înfruntă și viscolul și gerul.

Ritmul construcției de la Ișalnița, deparie de a fi un ritm obișnuit, îi uimește chiar și pe autorii lui, mii de tineri ai gigantului combinat, oameni care au călătorit din Oltenia industrială, în numai patru ani, etajele chimiei. Dar să intrăm în acest ritm! Să pornim de la bază, din centrul motor al acestui ritm, unde se află un conflict aparte, un conflict peste care nu putem trece.

Trei categorii de oameni stau cu mințile și mințile înțelește pe cerul de aur al operii, împărțindu-și răspunderea, emoțiile, prima bucurie. Au fost multe asemenea

șantierul e o școală, dar o școală aparte. O mulțime de oameni, înarmați cu instrumente, dar și cu silouri și caiete, muncesc și învârt pe estradele schelelor, din exterior și examen o dată cu fiecare lucrare. Examenul e permanent și sever. Ce înseamnă aici nota 3? O șarjă de beton rețut, o armătură prost sudată, un zid care se subzicește! „Delicatul” devine conflict între constructori și beneficiari. Amindouă părțile sar să-l dădăcească pe neglijent, invitându-l să repare, să fie exigent, să învețe. Invățătura, în mare!... Experiența înaintaților, știința, înălțările sînt aici capitol comun din care se împartășesc toți. Calificarea la locul de muncă, școlarizarea paralelă cu producția sînt metode care și-au vădit mereu eficiența.

„Cel mai dificil material cu care lucrează constructorii, mi-a spus un brav inginer, sînt și vor rămîne oamenii”. Constatarea, fără să ne surprindă, nu pornea de la un sceptic și nici de la un novice în de construcții. „Construim mereu, spune același inginer, și pe măsură ce extindem construcția calificăm mereu altele noi și noi contingente de constructori”. Îmi vorbea un tânăr de numai 30 de ani, ing. Ionei Mocanu, dar pe care l-am privit cu respectul datorat unui veteran. Face parte din „echipa lui Ilea”, din centrul nucleu de constructori care are în palmare zeci de fabrici și uzine — Săvinești, Roznov, Borzești — iar acum acest gigantic combinat de la Ișalnița. „Echipa” a creat în marș o adevărată oaste de constructori... Mă aflam la Roznov, chiar în ziua cînd ing. Ioan Ilea a primit comanda acestui nou combinat existent pe atunci numai în planuri. Și-a adunat oamenii, strîngîndu-i pe echipe, ca la apel: fierar-betonisti lui Pamfiloiu și ai lui Iordan, dulgherii lui Covaci Carol, montorii lui Opris Mihai, zidarilor lui Stancu Chirac, zugravii și mozaicarii lui Chițibus... A pornit în fruntea lor, iar ei au fost primul nucleu, armătura de nădejde a noului șantier. Acești veterani, lîngă care li alăturăm pe maistrii constructori Cocioanu Ilea, Caloianu Atanasie, pe tehnicianul Romeo Popescu, pe șefii de echipă Rădulescu Marius, Chidu Nicolae, Ciugă Aurel, acestia și alții ca ei au făcut posibilă o mai ușoară și

De ce care l-au ocotit gazetarilor, pînă acum, pe tovarășii montori?... Mă simt stîngherit pentru toți colegii de breaslă și le cer scuze în numele lor. De vină nu e graba, dar cu toții vrem să sărim peste etapele intermediare, ca să ajungem cît mai repede în fată cu edificiul final. Se poate sări totuși peste cele 20 000 tone de agregate și instalații, care cupun

DIN LUMEA LARGĂ

De ce bat clopotele?

PORNESC PESCUITORII DE BUREȚI

Prelucrarea recoltei de bureți continuă pînă noaptea târziu

Ultima noapte a fost și cea mai scurtă. Acum, în zori, bărbaiții își îmbrățișează și își mângieie stînga și dreapta și pruncii, ai căror plîns pare să nu se mai sfîrșească. Hohotele sînt acoperite de dangătul clopotelor. Nu e aici, pe insula Kallimos, bărbat, femeie sau copil, care să nu înțeleagă glasul ca de destin al clopotelor: pescarii de bureți pleacă azi în larg; tatăl, soțul, frațele se vor înzăpăci peste o jumătate de an, poate și mai tîrziu; cei care se vor înzăpăci...

Clopotele despărțirii sună prelung și dangătează lor se răstîrind din undele albastre ale Egeii în stîncile galbene ale insulei, în casele cântărite în trei și cîntărite peste altele, apoi în cîntăritele care împinzesc portul. „Cite oare le vor sparge vînturile, valurile?”

Bărbaiții se îmbracă încet, cu mișcări lente care vor parăcă să prelungească clipa de dinaintea plecării.

Femeile își acoperă capetele cu basmale cerne. Negru e culoarea durerii și a morții. O tradiție spune că dacă îmbracă basmaua neagră înainte, poți înșela moartea, o poți convinge că nu mai are ce-și lua...

Nevoia — un vînt care te împinge...

Curfand însă așezarea omenească rămîne în urmă și drumul șerpuieste numai printre munți stîncoși. Singura vegetație — niște tufe pitice, rezistente la arșiță și secetă. Pătră ocupă 95 la sută din suprafața insulei. Poți trăi din pătră secă? Oamenii sînt silii și-și căștigă existența muncind peste jumătate de an pe mare și înfrunzind primejdiile adîncurilor necunoscute. Pentru ei, pentru pescuitorii de bureți sună ca un destin clopotele...

Un bătrîn pescar, care am aflat apoi că se numește Nicolas Pantelidis, ne-a invitat să posim la un „cafehion”, lîngă o ceșcuță de cafea. „Pămîntul e sîrac, oltează el. Oamenii sînt harnici ce-i drept, dar sîrăci. Din pescuit de

bureți încă nu s-a pricopsit nimeni. Pretul căpătîi pe mară devine tot mai mic. Concurența bureților de plastic i Bureții devin tot mai fînii, iar insula tot mai pustie... În tinerețea mea, prin 1920, au fost numărați 25 000 de locuitori. Dar acum sîntem doar 15 000. Mulți s-au lăsat de pescuitorii de bureți și au luat drumul emigrației. Găsești oameni de-ai noștri în Germania occidentală, în Belgia, ba chiar și în Statele Unite. Unii și-au lăsat aici familiile cărora le trimis lunar cite o sumă de bani. Alții au plecat de tot. Pe aceștia nu-i mai așteptăm. Ei așteptăm doar pe cei de pe mare. De fiecare dată cînd se întorc, spun că nu vor mai pleca niciodată în larg. Dar nevoia e un vînt care te împinge...”

De două mii de ani de ani sub ape

Primejdiioasa meserie a pescuitorului de bureți și are începuturile în antichitate. De atunci și pînă în zilele noastre, grecii și-au păstrat, cu prețul a multe jertfe, renumele de cei mai buni pescari de bureți din lume. Ei au cutreierat aproape toate mările și oceanele, alegîndu-și în cele din urmă, ca loc de pescuit apele din apropierea coastelor Africii. În 1902 comandantul flotei navale spaniole, José Catalote Pincaso, apelează la ajutorul pescarilor și cutundătorilor greci pentru a explora coastele Spaniei. Aici s-au găsit bureți de calitate excepțională. Fîind însă puțini, culegerea lor nu s-a dovedit rentabilă. Coastele Americilor au fost și ele explorate de emigranții greci, care împreună cu pescarii cubanezi au înfîințat și pe continentul de peste ocean comunitatea pescarilor de bureți. Ei au descoperit în zona Americii Centrale și pe lîngă coastele Floridei adevărate comori spongioase...

În Grecia, centrul pescarilor de bureți este Dodecanezul iar insula Kallimos a fost aleasă drept punctul de plecare în larg, întrucît aici locuiesc cei mai mulți pescari ai flotei. Aproape că nu găsești familie pe această insulă, în care bărbaiții să nu se îndeletnicească cu culesul bureților...

Rar mai înfîinești azi cutundători fără echipament de protecție, înarmat doar cu o lance și cu o plasă. Rar, dar mai înfîinești: mijloacele moderne de protecție și muncă sînt insuficiente pentru toți cei care vor să-și încerce norocul sub apă. Pescuitorii, în condiții care nu s-au schimbat prea mult în 2 000 de ani, cere ca omul să-și înădărmăreze cit mai mult cu puțînță. În asemenea condiții, el nu se poate cufunda decît de 5—8 ori într-o zi. Pentru a sporta

randamentul pescuitorilor, ei au fost îmbrăcați în costume de scufundări. Omul poate rămîne mai multă vreme sub apă. Randamentul crește. Dar riscurile nu dispar.

Cînd rechini își înfig dinții

Au fost numeroase cazurile în care scufundării au murit asfixiați sub apă, din cauza defecării aparatului de alimentare cu oxigen, sau a gîlțurii tubului de cădere a pietră submarină, mistacă de la locul ei. Uneori tubul e gîlțurit de dinții ascuțiți ai rechinelor. Dar și așa, deoarece prețurile cosmice intră în joc, mult posibilitățile financiare ale pescarilor, s-a ajuns la o „simplificare” a acestuia. Pescuitorul se scufundă puțîn și pe cap o mască specială sub care e alimentat cu oxigenul sosit de la suprafață. Maska, costînd mai ieftin, sistemul s-a generalizat.

Dar ce mască te poate proteja împotriva primejdiilor pe care le ascunde fundul mării? Pînă acum n-a fost an în care să se întorcă acasă toți cei plecați. Mulți au căzut pradă rechinelor. Alții au fost ucși de variațiile bruște de presiune care creează chisturi de sînge pe căile circulatorii. Moartea fulgerătoare sau paraliză — iată consecințele acestor deranjări în circulația sîngelui. Flota pescarilor de bureți din Dodecanez dispune, în prezent, de un număr mic de camere de echilibrare treptată a presiunii corpului omensc. Multe victime fac și anemonele de mare, care atacă pielea omului provocînd iritarea și în cele din urmă putrezirea acesteia. N-a fost an totuși în care pescarii Dodecanezului să nu plece în larg, în ciuda acestor pericole.

Munca nu se termină o dată cu întoarcerea. Pe malul mării, la lumina lunii și a felinarelor, prelucrarea recoltei continuă pînă noaptea tîrziu. Femeile, bătrînii și copiii ajută la curățitul și spălătul bureților care se vînd, apoi, în stare semifîințată diferiților comercianți la prețuri fixate de aceștia. Cu banii cîștigați, ca rezultat a 6—7 luni de înfruntare încordată cu adîncurile mării și pericolele ei orbe, pescarii își pot înțelșina familia doar cîteva luni. Restul timpului, ei pot fi vîzuți în diferite regiuni ale țării unde lucrează de obicei ca zidari.

Am părăsit insula pleșuvă Kallimos, cu un profund sentiment de stîmă față de acești oameni harnici și lupta lor grea pentru existență. Portul părea pustiu. Am aruncat la curățitul și spălătul bureților care se vînd, apoi, în stare semifîințată diferiților comercianți la prețuri fixate de aceștia. Cu banii cîștigați, ca rezultat a 6—7 luni de înfruntare încordată cu adîncurile mării și pericolele ei orbe, pescarii își pot înțelșina familia doar cîteva luni. Restul timpului, ei pot fi vîzuți în diferite regiuni ale țării unde lucrează de obicei ca zidari.

Constantin ALEXANDROAIE

Atena

ÎN UNIVERS DE MÎNĂ CU FLAMMARION

Cel ce s-a străduit, mai bine de șase decenii, să dezvăluie pîrîințurile noastre înaintea Universului, se numea Camille Flammarion. Era un savant eminent, un mare astronom și un pasionat popularizator al științei. Cîți dintre noi nu am scrutat îndelung firamentul sub puternica impresie lăsată de lectura unor opere de ale lui cum au fost „Pămînturile cerului”, „Comete, stele și planete” sau „Astronomia siderală”.

Pe vremea lui însă, exista o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Dacă ar exista o cale ferată spre cea mai apropiată stea, Proxima Centauri, iar trenul ar circula cu o viteză de 100 kilometri pe oră și decît tariful ar fi de un leu pentru fiecare milion de kilometri, costul unui bilet s-ar ridica la... 39 000 000 lei. Dar cît ar dura o asemenea călătorie? La Soare am ajunge în 173 de ani, iar la Proxima, aflată la o distanță de 260 000 de ori mai mare, în... 45 000 000 de ani.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Intr-o rachetă cu viteza luminii

O călătorie cosmică cu un vehicul dispunînd de viteza luminii ne-ar duce la Soare în 8 minute și 18 secunde. La Proxima Centauri am ajunge în 4,3 ani.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.

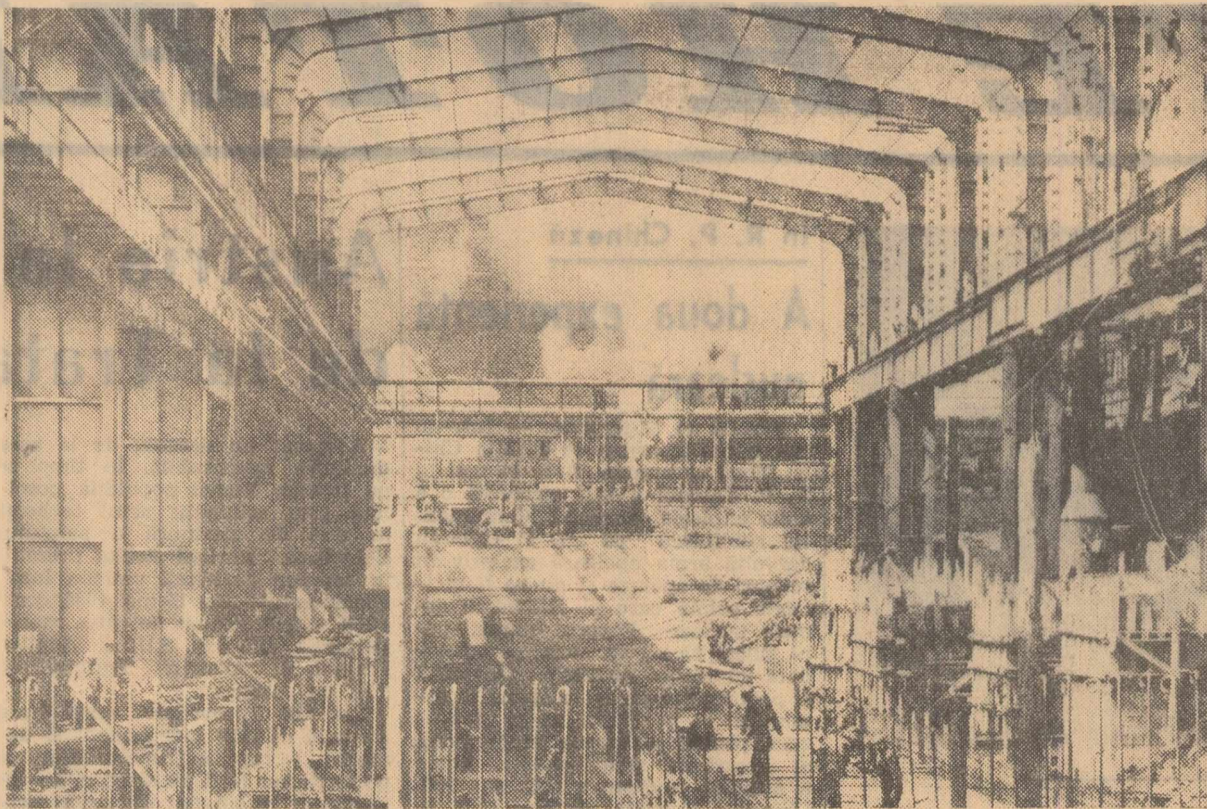
Pe mîna cu el, există o anumită noțiune despre aceste distanțe, iar astăzi una cu totul diferită. Ceea ce la începutul secolului nostru era socotit „limită extremă” a devenit, în zilele noastre, o simplă etapă intermediară. Dar Camille Flammarion rămîne pîrîințurile celor ce fac primii pași pe drumul cunoașterii lumii stele și de aceea, ne propunem să călătorim în Univers... de mîna cu el.</

COLȚUL REPORTERULUI

Tomis I, II și III

La Constanța s-a deschis recent un nou șantier de locuințe: complexul Tomis III situat în partea de nord a orașului. Aici se vor construi 980 apartamente și 155 de garsoniere. Continuuă lucrările și la celălalt complex — Tomis II, unde la majoritatea blocurilor se execută finisajele interioare. Cele trei complexe — Tomis I, II și III însumează aproape 3.300 de apartamente. Până la sfârșitul anului constructorii constănțeni vor da în folosință 1.400 de apartamente. Pentru muncitorii care lucrează la extinderea portului, în cadrul complexului de cazare se vor construi în acest an alte 130 de apartamente. (V. Mihai, corresp. „Scintei”)

Combinatul siderurgic Hunedoara. Pe șantierul laminorului de 800 mm, se efectuează lucrări de extindere și modernizare. Foto: R. Costin

Informații

SOSIREA UNEI DELEGAȚII CULTURALE DIN R. P. CHINEZĂ

Vineri, 14 mai, o delegație culturală din R. P. Chineză, condusă de Li Cian, prim-vicepreședinte al Comitetului pentru relații culturale cu străinătatea, a sosit în Capitală în vederea încheierii unui nou acord cultural între R. P. Română și R. P. Chineză. La sosire, pe aeroportul Băneasa, delegația R. P. Chineze a fost întâmpinată de Pompiliu Macovei, adjunct al ministrului afacerilor externe, Ion Moraru, vicepreședinte al C.S.C.A., precum și de funcționari superiori din M.A.E. Au fost de față Van Tun, însărcinat cu afaceri ad-interim al R. P. Chineze în R. P. Română, și membri ai ambasadei.

O delegație de scriitori, condusă de acad. Zaharia Stancu, vicepreședinte al Uniunii scriitorilor, a plecat în R. D. Germană, unde participă la manifestările organizate la Berlin și Weimar, cu prilejul împlinirii a 20 de ani de la victoria asupra fascismului. Din delegație mai face parte scriitorii Eusebiu Camilar, membru corespondent al Academiei R. P. Române, Alecu Ivan-Ghilia și Paul Schuster.

Vineri și-a încheiat vizita în țara noastră, însoțindu-se în Franța, prof. Jean Orcei, directorul laboratorului de mineralogie din Paris. Timp de 10 zile oaspetele a vizitat instituții de învățământ superior și cultural-stiințifice din București și din țară, localități pitorești, a ținut conferințe de specialitate. Oaspetele francez a fost primit de acad. Ilie Murgulescu, președintele Academiei R. P. Române. (Agerpres)

Resurse de furaje în Cîmpia Dunării

(Urmare din pag. 1-a)

Intrucât durează mai mulți ani, cultura lucernei este socotită ca o investiție și, de aceea, în marea majoritate a cooperativelor agricole din regiune se fac lucrări de întreprindere corespunzătoare fiecărui stadiu de vegetație. Astfel, în această primăvară, s-a făcut grăpățul la lucernele cu colțul la suprafață, discutând la cele cu colțul îngropat, aplicarea de îngrășăminte și în special de urină diluată.

Consiliile agricole regionale și raionale au întreprins numeroase acțiuni pentru a asigura recolta în perioada de imbobocire, cînd planta conține maximum de substanțe nutritive și permite prepararea în condiții cât mai bune a furajului.

În ultimii ani unele cooperative agricole din raionele Urziceni, Titu și alte au extins metoda de fertilizare a furajului în straturi alternanțe cu paie, ceea ce îngrădește reducerea procentului de pierdere de frunze care au un conținut ridicat de substanțe nutritive.

Consiliul agricol regional a urmărit și extinderea unei alte metode eficiente și a nume uscară lucernei cu ajutorul curenilor de aer produse de electroventilatoarele. Metoda s-a extins în zece de unități. Cît de importantă este aplicarea ei se poate vedea din următorul exemplu. În 1964, la cooperativa agricolă Poenarii-Vulpești, din raionul Răcari, s-au uscat, cu ajutorul electroventilatorului, 42 tone lucernă, obținându-se 5.460 kg proteină digestibilă, adică cu 1.430 kg mai mult față de cît se realiza din aceeași cantitate de lucernă uscată după metoda obișnuită. Calculele arată că numai sporul de proteină realizat prin aplicarea acestei metode este suficient pentru obținerea a 13.450 l lapte.

Pe baza experienței cîștigate în acest an, 150 de cooperative agricole de producție din regiune vor usca lucerna cu ajutorul electroventilatorilor. Pentru generalizarea acestei metode vom organiza schimburi de experiență cu specialiștii din cooperativele agricole și cu constructorii din cadrul consiliilor agricole raionale.

Pentru recolta de miine

Rezultatele de pînă acum au determinat cooperativele agricole să prevadă ca în 1966 lucerna să ajungă la 70-75 la sută din suprafața totală destinată bazei furajului.

La închiderea Expoziției industriale austriece

Cu prilejul închiderii Expoziției industriale austriece, care a fost organizată la București între 3 și 13 mai, directorul acesteia, dr. W. Foramitti, a declarat următoarele:

Vă pot spune cu multă satisfacție și bucurie personală că felul în care expoziția noastră a fost primită de public a depășit toate așteptările noastre. Am avut deosebită onoare de a primi vizita conducătorilor țării dvs. și de a le putea prezenta personal exponatele. Reprezentanții firmelor austriece au avut totodată prilejul să stea de vorbă nu numai cu delegații întreprinderilor românești de comerț exterior, ci și cu numeroși tehnicieni și ingineri care au vizitat expoziția.

Referindu-se la rezultatele practice ale expoziției, directorul acesteia a subliniat: În ce privește partea comercială sîntem mulțumiți. După cum știți, majoritatea firmelor reprezentate aici sînt de mai mulți ani cunoscute pe piața românească, au bune relații comerciale cu întreprinderile românești de comerț exterior.

După ce și-a împărtășit impresiile culese în timpul vizitei la București, oaspetele a spus în încheiere: Eu, personal, prețuiesc foarte mult Bucureștiul. Sînt aici pentru a patra sau a cincea oară și mă simt ca acasă. Aș vrea să multumesc pentru atîntă bună prietenie, ospitalitate a vizitatorilor bucureșteni, pentru sprijinul de care ne-am bucurat aici în tot timpul expoziției. (Agerpres)

Un succes al școlii românești de canto

Basul Nicolae Florei, laureat al mai multor concursuri și festivaluri internaționale, solist al Teatrului de Operă și Balet al R. P. Române, s-a înapoiat de curînd în Capitală, dintr-un turneu în R.D. Germană. El a susținut în orașele Meissen, Dresden, Riesa și Potsdam recitaluri de lieduri și arii din opere. A cîntat, de asemenea, la Berlin alături de artiștii din Belgia, Franța, R. D. Germană, Iugoslavia, Polonia și Ungaria. Într-un concert radiotelevizat, sub bagheta cunoscutului dirijor Robert Hannell, după ce a cîntat în Franța, Italia, U.R.S.S. și în alte țări, el a adus și de astă dată un succes școlii noastre de canto.

Evoluția artistului nostru a fost amplu redată de presa din R. D. Germană. Ziarul „B. Z. am Abend” din 17 aprilie, referindu-se la concertul de la Berlin, consemnează între altele: „Specialiștii au considerat că cel mai reușit punct al programului a fost interpretarea de către remarcabilul bas-român, Nicolae Florei, a monologului lui Oedip din opera marelui compozitor, compatriotul său, George Enescu”.

Sub titlul „Cîntărețul din București a termeat Potsdamul”, ziarul „Märkische Union” din 25 aprilie scrie: „Întîlnirea cu basul Nicolae Florei ne-a lăsat o impresie puternică și adîncă. A fost o plăcere să auzi aceste lieduri interpretate magistral. Într-o limbă germană cultivată, cu o dicțiune atât de reușită. „Noapte de mai” și „Cîntec de leagăn” de Brahms și „Imi port iubirea”, de Richard Strauss au fost redată cu o mare tandrețe, într-o interpretare strădănită de o lină muzicalitate. În mod impresionant a ilustrat cîntecul român fermecător de lieduri ale compozitorului francez Gabriel Fauré, precum și cîntecul compozitorilor din patria sa — „Somnorose pădure” de Todor Ciortea și „Cîntec vecmi” de Doru Popovici. Sub titlul „Der Morgen” consacra, de asemenea, un articol elogios artistului român. (Agerpres)

VEȘTI DIN ȚĂRILE SOCIALISTE

Metroul din Tbilisi

La Tbilisi se desfășoară din plin lucrările de construcție a metroului. Viitorul traseu al „rapidelor albăstre” din capitala republicii gruzine va străbate orașul de la un capăt la altul. De două ori, tunelul trece pe sub riul Kura. Prin curbele sale, traseul seamănă întocmai cu linia Sokolniki din Moscova. Totuși, metroul din Tbilisi va avea „coloritul său local”. Orașul fiind așezat pe un „fundament” tare, tunelurile trebuie săpatе în stîncă. La aceasta se mai adaugă și abundența de ape subterane.

Șantierul metroului a devenit, în felul său, un laborator. Pentru prima oară în practica construcțiilor de metroul din Uniunea Sovietică se folosesc într-un volum deosebit de mare betonul monolit. Dar cea mai importantă experiență este aceea a „scutului mecanizat”, care lucrează în prezent la săparea tunelului din sectorul 6. Acest agregat este deosebit de unic în Uniunea Sovietică, el executînd dintr-o dată cîteva operații: sapă tunelul, încarcă roca, presează pe pereți amestecul de beton.

Metroul, care își va începe activitatea într-un viitor nu prea îndepărtat, va descongiona circulația pe de străzile din Tbilisi, devenit unul dintre cele mai frumoase orașe sovietice.

Izotopii în exploatarea miniere

În R. P. Polonă, instalațiile cu izotopi radioactivi își găsesc aplicații tot mai largi în mecanizarea și automatizarea proceselor de încălzire și transportare a minerului. 40 de mine sînt înzestrate cu instalații cu izotopi radioactivi. Cu ajutorul izotopilor se dirijează macazuri, se numără vagoane cu cărbuni, se descoperă avariile conductelor.

Specialiștii polonezi experimentează în prezent dirijarea unor combine de minerit cu ajutorul izotopilor radioactivi. Aceste instalații vor juca rolul de „informatori” în scopul prevenirii și evitării eventualelor deblocări a maselor de cărbune sau piatră, constituind o măsură suplimentară de securitate a muncii în subteran.

La principala bază siderurgică

De curînd, la oțelăria din Hwanghai, cea mai mare bază siderurgică a R.P.D. Coreene, a intrat în funcțiune un nou cuplor-martin cu o capacitate de 200 de tone. Producția oțelurilor din Hwanghai va crește în acest fel cu 20 la sută. În același timp un cuplor al oțelărilor de la Kimchaik, a cărui capacitate a fost recent lărgită, a dat prima sa țară de oțel. Astfel rețut, el produce cu 80 de tone mai mult de fiecare sațară.

„Fabrică de locuințe”

Zilele acestea în capitala R.S.F. Iugoslavia a fost dat în exploatare prima fabrică de elemente de locuințe. Aici lucrează numai 25 de oameni, iar la montarea locuințelor un număr aproximativ egal de constructori. În numai 42 de zile acesteia montează un bloc de patru etaje cu 30 de apartamente. Izolația termică și fonică a apartamentelor este mult mai bună decît cea realizată prin metodele folosite astăzi, iar prețul de cost e cu 20 la sută mai scăzut.

Correspondență din R. P. Bulgaria

Cascada energetică de pe Arda

Cu prilejul unei convorbiri la Comitetul de energetică ni s-a relatat că înainte de eliberare în Bulgaria au existat doar cîteva centrale hidroelectrice cu o producție anuală de 175,3 milioane kWh. Astăzi producția anuală de energie electrică trece de două miliarde de kWh. Cifrele acestea ne-au sugerat o călătorie la izvoarele „cărnelui alb”, la unele obiective hidroenergetice în construcție sau în exploatare.

„Primum popas la Studen Kladeni, pe valea riului Arda, care izvorăște din partea centrală a masivului Rodopi. Așezările și mănăstirile cîmpii situate de-a lungul celor 230 km ai cursului riului au avut mereu de suferit din cauza deselor revărsări. Numeroasele încercări făcute înainte de eliberare au rămas fără rezultat. De cîțiva ani însă s-a domolit vîntului clocoțitor din stîmțitorii prin care își urmea calea riul Arda. Apele curg acum strănut de puternic și hîrnicia constructorilor

hidrocentralei înălțate aici. Un baraj lung de 338 m și înalt de 60 m a format un lac de acumulare de 30 km, 12 sate cu o populație de circa 4.000 oameni au fost strămutate de pe locul acoperit azi de lacul de acumulare. Această hidrocentrală produce anual 210 milioane kilowatt-ore energie electrică.

Împreună cu alte două hidrocentrale, construite tot pe riul Arda, la Kirgeeli și Ivalovgrad, s-a format sistemul „Cascada Arda”.

Un alt popas interesant în perspectiva noastră este cel al centralei din acest sistem energetic sînt construite subteran. Apele care le alimentează străbat 71 km de tunele și tot alți kilometri de canale.

Valorificarea resurselor hidroenergetice din Bulgaria contribuie și la schimbarea peisajului din jur. La Iskăr, în apropiere de Sofia, în jurul lacului central de acumulare al hidrocentralei s-au construit zeci de vile și cîteva restaurante. Localitatea s-a transformat, în

ultimii ani, într-un loc de odihnă vizitat îndestul de locuitorii capitalei.

Alte obiective hidroenergetice se află în construcție. În munții Rodopi se desfășoară lucrările la cascada de hidrocentrale Dospel-Vilca care, conform prevederilor, va fi formată din 5 baraje și 7 centrale electrice cu o capacitate totală de 460 megawati. Apa necesară va fi dirijată printr-o suită de tunele cu o lungime de 86 km. Lucrările se desfășoară în ritm rapid la tunelul central. Într-o fază avansată se află construirea primului baraj denumit Dospel unde apa va avea o cădere de 161 metri.

Printre construcțiile în perspectivă un loc de seamă îl ocupă sistemele centralelor electrice „Sandabca Bistrita” de pe riul Pirin.

Colective de specialiști continuă să facă cercetări și prospecțiuni pentru realizarea unor noi construcții hidroenergetice.

Constantin LINTE

Bateia de coacșificare — pentru obținerea coacșului din lignit — de la uzinele din Lauchhammer (R. D. Germană)

Tablouri regăsite

În capitala cehoslovacă s-a deschis Galeria de pictură a Castelului din Praga. Cu mai bine de 3 secole în urmă, castelul adăpostea vestita pinacotecă a lui Rudolf al II-lea, pierdută apoi pe vremea războiului de treizeci de ani. O parte a picturilor au fost de curînd regăsite și restaurate. În expoziția care cuprinde 5 săli, sînt prezentate peste 70 de tablouri, printre care opere vestite ale lui Veronese, Tintoretto, Rubens, Ian Kucecky și Petr Brandl.

„Zafra”

În Cuba, „Zafra”, campania de recoltare și de prelucrare a zahărului, se apropie de sfîrșit. Pînă la începutul lunii mai, fabricile de zahăr au produs aproximativ 5 milioane tone de zahăr din noua recoltă. Anul acesta recolta de trestie de zahăr a fost bogată. Strîngerea ei durează de obicei șase luni. Pe ogoare au țesut combinele de secerat — primii pași pe calea mecanizării recoltării trestiei de zahăr. Totodată, miile de voluntari — muncitori și funcționari din întreprinderile industriale ale republicii, au alcătuit numeroase brigăzi care ajută la recoltare. În vîndurile secerătorilor domnește un puternic avînt. Mulți dintre ei seceră zilnic 8-9 tone, iar unii ajung să dea pînă la 14 tone de trestie de zahăr pe zi.

SPORT

După șase etape în „Cursa Păcii”

Importante schimbări în clasamente • Fostul lider a abandonat • C. Dumitrescu a trecut pe locul șase

PARDUBICE (Agerpres). — Cea de-a 6-a etapă a „Curselor Păcii” s-a disputat ieri pe traseul Hlumeč—Pardubice, contra cronometru individual. Startul s-a dat din minut în minut. Din cei 98 de alergători care și-au măsurat forțele pe distanța de 54 de kilometri, cel mai bun rezultat l-a obținut polonezul Rejmund Zieliński. El a fost urmat la 7 secunde de Peschel (R.D.G.) la 4' 28". Surpriza etapei n-a constituit-o altă victorie lui Zieliński, ci abandonul lui Alexei Petrov, purtătorul tricolorului galben.

Ciclistul român Constantin Dumitrescu s-a clasat pe locul 7, la 1' 01" față de învingător. Deși a beneficiat de o „plăcere” bună, Dumitrescu a marcat un timp mai slab decît îl recomandase performanțele sale în acest gen de întreceri. Totuși, în ultimele două zile, Dumitrescu a făcut un efort serios de a recupera minutele pierdute în etapa de 3-a. Reprezentantul nostru se află acum pe locul 6, la 4' 28" în urma lui Lebedev, noul lider al clasamentului.

Clasamentul etapei: 1. Zieliński (R. P. Polonă) a parcurs 54 de kilometri în 1 h 16' 49" (medie orară 42,500 km); 2. Peschel (R.D.G.) 1 h 16' 56"; 3. Desvages (Franța) 1 h 17' 11"; 4. Riller (Danemarca) 1 h 17' 11"; 5. Ampler (R.D.G.) 1 h 17' 20"; 6. Smolik (R.S.C.) 1 h 17' 43"; 7. Dumitrescu (R. P. Română) 1 h 17' 50"; 8. Sweris (Belgia) 1 h 18' 02"; 9. Heller (R.S.C.) 1 h 18' 09"; 10. Magiera (R.P.P.) 1 h 18' 13". Timpurile înregistrate de cicliștii cîcștii români: Ardeleanu — 1 h 18' 19"; Ziegler — 1 h 20' 11"; Stoica — 1 h 22' 05"; Zenoni — 1 h 22' 37"; Moiceanu — 1 h 24' 20".

slovacă, R. P. Polonă, R. P. Română, Franța, Belgia, U.R.S.S. etc. Clasamentul general individual: 1. Lebedev (U.R.S.S.); 2. Sweris (Belgia) la 2' 07"; 3. Zieliński (R.P.P.) la 2' 15"; 4. Peschel (R.D.G.) la 2' 43"; 5. Springel (Belgia) la 3' 53"; 6. C. Dumitrescu (R. P. Română) la 4' 28" etc. Clasamentul general pe echipe: 1. U.R.S.S., 2. R. D. Germană la 5' 24"; 3. R. S. Cehoslovacă la 7' 03"; 4. R. P. Polonă la 8' 55"; 5. Belgia la 10' 07"; 6. Franța la 17' 05"; 7. R. P. Română la 19' 32"; 8. Danemarca etc.

„Europenele” de gimnastică

Între 22 și 24 mai la Sofia se va desfășura a V-a ediție a campionatului european de gimnastică feminin. Vor participa sportive din Austria, Anglia, Belgia, Ungaria, R. D. Germană, Spania, Italia, Polonia, Portugalia, România, U.R.S.S., Franța, R. F. Germană, R. S. Cehoslovacă, Iugoslavia și Bulgaria. În lupta pentru primul loc pornesc favoritele gimnastele Vera Cezaslavska (R. S. Cehoslovacă), cîștigătoare a trei medalii de aur la Jocurile Olimpice de la Tokio, Larisa Latînina, Larisa Patrik (U.R.S.S.), Radolka (R. D. Germană).

În cîteva rînduri

• În turneul internațional de tenis de la Florența, jucătorul nostru Ion Țiriac l-a învins cu 6-2, 3-6, 6-4 pe australianul Owen Davidson și s-a calificat în semifinale. Anterior, Țiriac îi eliminase pe Ciardi (Italia) și pe Bowery (Australia).

• La 23 mai va avea loc la Atena un important concurs internațional de maraton. Țara noastră va fi reprezentată de Constantin Greucus și Toma Voicu. Câștigătoarele olimpice Iolanda Balas și Mihaela Penes vor evolua la 30 mai în R. F. Germană la tradiționalul concurs internațional de la Hagen.

• La Budapesta, în al treilea joc conținut pentru sfîrșitul de finală ale „Cupei oraselor țirguri” le fotbal, Ferencvaros a învins pe Atletico Bilbao cu 3-0 și s-a calificat în semifinalele competiției.

• Într-un meci internațional de florință, disputat la Varsovia, echipa masculină a R. P. Polone a învins cu 5-4 echipa Italiei. Punctele învingătorilor au fost realizate de Franke (2), Rozycki (2) și Lisowski, iar pentru cea italiană de Miccoli (2), La Ragione și Pinelli. (Agerpres)

Zilele trecute, în comuna Vedea, Matu, Găujani, Călugăreni ș. a. din raionul Giurgiu au avut loc primele întîlniri din cadrul Spartaciadei de vară a țîrului. În fotografie: aspect de la concursul atletic din comuna Găujani

LOTO

La tragerea Loto din 14 mai 1965 au fost extrase din următoarele numere: 88 34 21 8 69 53 26 11 83 43. Premii suplimentare: 46 39 79. Fond de premii: 909.842 lei.

DE PEȘTE HOTĂRILE

Consiliul ministerial al Pieței comune și-a încheiat lucrările

• În urma divergențelor, numeroase probleme au rămas în suspensie

PARIS 14. — Consiliul ministerial al Pieței comune și-a încheiat vineri lucrările fără să adopte hotărâri în toate problemele discutate. Astfel, finanțarea Europei agricole dintr-un buget de tip federal, așa cum a propus Comisia Pieței comune, a rămas în suspensie, deoarece Franța s-a opus acestui proiect de vâdită tendință supranatională.

În ce privește mandatul viitoarelor negocieri cu Nigeria privind asocierea sa la Piața comună, Franța a ridicat o serie de obiectii care au făcut imposibilă realizarea unui acord.

Hotărârea considerată a fi de cea mai mare importanță lăsată la această sesiune, a fost aceea cu privire la pregătirea negocierilor din cadrul „rundei Kennedy” cu privire la cereale.

La Seul au avut loc recent noi ciocniri între studenți și poliție ca urmare a demonstrațiilor împotriva tratatelor în vederea stabilirii de relații diplomatice japoano-sud coreene

Noi elemente de tensiune la Santo Domingo

SANTO DOMINGO 14 (Agerpres). — Noi elemente de tensiune survenite în cursul nopții de joi spre vineri au agravat și mai mult situația din capitala Republicii Dominicane, Santo Domingo. Cinci avioane care au decolat de pe baza de la San Isidro au bombardat și mitraliat în mai multe rânduri pozițiile deținute de insurgenți, obiectivul principal al atacului lor fiind postul de radio aflat în mina insurgenților. În cursul acestor raiduri s-au înregistrat morți și răniți. Unul din avioane a fost doborât.

Pe de altă parte, puternice schimburi de focuri s-au produs între forțele insurgenților și trupele americane, care au depășit zona de demarcație și au început să pătrundă dincolo de „zona de securitate”. Trupele americane, care înaintaseră câteva zeci de metri în zona ocupată de insurgenți, au fost respinse pe pozițiile inițiale, ca urmare a unei riposte puternice.

Primele trupe care urmează să facă parte din forța militară inter-americă organizată de O.S.A. pentru a interveni în Republica Dominicană au început să sosească vineri la Santo Domingo.

Consiliul de Securitate s-a întrunit vineri dimineața într-o sesiune urgentă pentru a relua dezbaterile privind Republica Dominicană. După ce președintele Consiliului a dat citire declarației guvernului caamano, la propunerea Irlandiei, Malaeziei și Coastei de Filde, Consiliul de

Securitate a adoptat în unanimitate o rezoluție care exprimă profundul interes al Consiliului față de evenimentele din Republica Dominicană și cere încetarea imediată a focului. Rezoluția invită, de asemenea, secretarul general al O.N.U. să trimită, ca o măsură urgentă, un reprezentant al său în Republica Dominicană, care apoi să prezinte un raport în Consiliul de Securitate asupra situației actuale.

Evenimentele

din insulele Mauritius

PORT LOUIS 14 (Agerpres). — Agențiile de presă informează că situația din insulele Mauritius continuă să fie încordată, noi dezorduri producându-se între partizanii diferitelor partide politice. Se relatează că poliția a procedat la arestarea a aproximativ 100 de persoane, în special în sudul insulei. Sosirea unui nou contingent de trupe britanice la Port Louis și a însuși comandantului șef al forțelor britanice din Orientul Mijlociu este considerată de observatorii politici de aici drept rezultatul presiunilor exercitate asupra guvernului insulei de cercurile plantatorilor de trestie de zahăr care se tem de evoluția viitoare a evenimentelor.

rectia Columbiei și în prezent desfășoară în regiune lucrări de cercetare misterioase, fără stirea și încuviințarea guvernului brazilian.

Guvernatorul afirmă că „proiectul atinge suveranitatea națională și pune în mîni străine un organism important ce trebuie să se afle în mîni braziliene”. Reis consideră că cercetarea resurselor Amazoniei trebuie să se facă de organisme strict naționale și nici decum în cadrul unui plan de acțiune stabilit și discutat în exterior. Acceptarea fundatiei propuse, după părerea sa ar însemna, în plus „un atestat dat asupra incapacității noastre și demoralizarea Institutelor braziliene care se ocupă de Amazonia”. Guvernatorul Reis afirmă că în cel mai scurt timp va discuta personal cu președintele Castello Branco asupra acestei chestiuni.

Proiectul lui a provocat ecouri în rîndurile unor personalități de seamă ale vieții publice braziliene. Generalul Peri Bevilacqua, ministru al Tribunalului federal suprem, scriitorii Cavalcanti Proen ca și Barbosa Lima Sobrinho, președintele societății braziliene de geografie, profesorul Herbert Canabarro, s-au pronunțat de asemenea, contra proiectului. Comentînd disputa intervenții, ziarul „Correio da Manhã” scrie într-un editorial: „Ideea de independență națională este foarte scumpă brazilienilor. Și convingerea că suveranitatea națională trebuie păstrată cu orice preț este piatra noastră de temelie”.

Vasile OROS

În R. P. Chineză

A doua experiență nucleară

PEKIN 14 (Agerpres). — Într-un comunicat transmis de agenția Chineză Nouă se anunță că la 14 mai în R. P. Chineză a fost efectuată o a doua experiență nucleară. Comunicatul subliniază că R. P. Chineză dezvoltă arma nucleară exclusiv în scopuri de apărare și nu va fi niciodată prima care să folosească armele nucleare. Poporul chinez speră sincer că nu va avea loc nicio dată un război nuclear. „Guvernul și poporul chinez — se spune în comunicat — vor lupta, ca și pînă acum, pentru realizarea țelului nobil al interzicerii și distrugerii totale a armelor nucleare”. C.C. al P.C. Chinez și Consiliul de Stat al R. P. Chinez au adresat felicitări militaților, lucrătorilor, tehnicienilor, oamenilor de știință și întregului personal care a contribuit la realizarea cu succes a experienței.

TERRITORIUL R. D. VIETNAM DIN NOU BOMBARDAT

HANOI 14 (Agerpres). — La 13 mai, avioane americane și sud-vietnameze au bombardat și mitraliat în mai multe rânduri numeroase teritorii populate din provinciile Nghe An și Ha Tinh, precum și insula Con Co, din nordul zonei demilitarizate. A fost doborât un avion. Alte grupuri de avioane au efectuat zboruri provocatoare și de recunoaștere deasupra altor teritorii ale R. D. Vietnam. Numeroase nave de război ale flotei a 7-a au pătruns în golful Bac Bo și au efectuat, împreună cu forțe aeriene americane, operațiuni provocatoare în largul coastelor nord-vietnameze.

Lupte violente în Vietnamul de sud

SAIGON 14 (Agerpres). — În provincia sud-vietnameză Bac Lieu, la circa 200 de km sud-vest de Saigon, au avut loc joi violente lupte între forțele patriotice și trupele guvernamentale, sprijinite de aviația americană. De ambele părți au fost înregistrate pierderi în arme, muniții și în oameni. Mai multe elicoptere americane au fost avizate, iar pilotii răniți. Un purtător de cuvînt militar american a anunțat că aviația S.U.A. a folosit bombe cu napalm.

Austria la 10 ani de la Tratatul de stat

A trecut un deceniu de la aceeași temă memorabilă. În timp ce pe străzile Vienei populația pecețuia prin aclamații actul încheiat în sala de marmură a palatului Belvedere, ziaristii străini prezenți în capitala austriacă vesteau lumii evenimentul: „La 15 mai 1955, orele 11,30, a fost semnat de către reprezentanții U.R.S.S., S.U.A., Angliei, Franței și Austriei Tratatul de stat cu Austria”.

Tratatul prevedea restabilirea Austriei ca stat independent și democrat, retragerea trupelor aliate de pe teritoriul țării, scutirea ei de reparații de război, dezvoltarea comerțului austriac fără discriminări. Elaborarea acestui document a marcat un moment istoric pentru destinele poporului austriac și un important fapt constructiv al vieții internaționale. Semnarea lui, după negocieri care au durat peste 8 ani, a devenit posibilă pe baza obligației pe care și-a asumat-o Austria de a promova pe plan internațional o politică de neutralitate. Această obligație, care a primit recunoașterea celor patru puteri, a căpătat o formă oficială la 26 octombrie 1955, prin adoptarea de către parlamentul austriac a legii cu privire la neutralitatea permanentă: Austria se angajă să nu adere la nici un fel de alianțe militare și să nu îngăduie crearea de baze militare străine pe teritoriul ei. Prin aceasta conducătorii Austriei, călăuzindu-se după interesele naționale, s-au opus încercărilor de a atrage această țară în blocul militar al Atlanticului și a a subordona activității acestuia, ostilă țărilor socialiste.

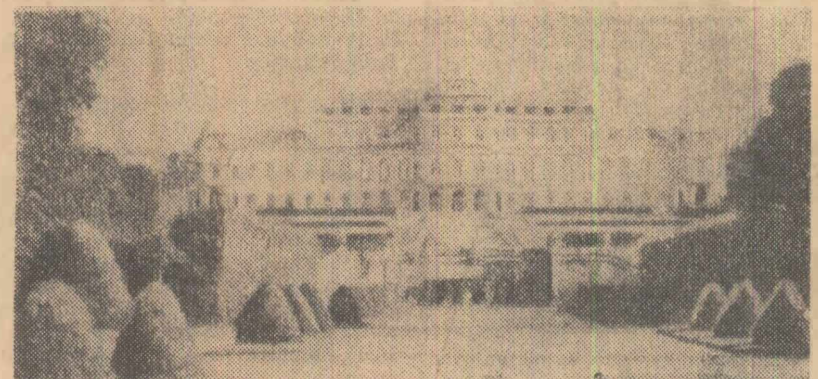
Restabilirea independenței Austriei și proclamarea neutralității ei au fost salutate cu căldură de toate statele și popoarele iubitoare de pace. În țara noastră, calea nouă pe care a pășit Austria a fost primită cu simpatie, ca un factor pozitiv în relațiile dintre statele din centrul și sud-estul Europei, ca și în ansamblul situației internaționale.

Astăzi, la zece ani de la așezarea temelilor Austriei independente și neutre, sint evidente roadele politicii promovate de ea. Pe plan intern, ele își găsesc expresia în progresul înregistrat pe tărîmul dezvoltării economiei, științei și tehnicii, culturii. În ce privește relațiile internaționale, Austria și-a făcut legături de prietenie și cooperare în domenii variate cu un șir întreg de țări, indiferent de sistemul lor social-politic, pe baza egalității în drepturi și avantajului reciproc.

Opinia publică din țara noastră, ca și cea din Austria, își exprimă satisfacția față de evoluția pozitivă a relațiilor prietenești româno-austriece, care reflectă voința ambelor părți de colaborare și înțelegere mutuală, interesul comun în ce privește intensificarea schimburilor de bunuri materiale și valori spirituale. Contactele regulate dintre oamenii de stat români și austrieci au devenit un factor permanent de apropiere între cele două țări și de largire a cooperării lor în diferite domenii.

Rezultate remarcabile au fost dobîndite în dezvoltarea schimburilor comerciale, volumul acestora pe anul 1964 depășind de peste patru ori nivelul anului 1959. Acordul comercial de lungă durată și alte acorduri încheiate, posibilitățile crescînde ale industriei din cele două țări asigură acestor schimburi o dinamică progresivă. Totodată, s-au dezvoltat legăturile culturale, au sporit schimburile de vizite între oamenii de știință, artiști și specialiști din diferite domenii. Vechile tradiții de cooperare româno-austriece au căpătat în zilele noastre noi perspective de valorificare, în interesul ambelor popoare, al păcii și colaborării internaționale.

În această zi sărbătorească pentru poporul austriac, poporul român îi transmite un călduros salut și cele mai bune urări de prosperitate și pace.

VIENA. Palatul Belvedere, unde a fost semnat, în urmă cu 10 ani, Tratatul de Stat cu Austria

TELEGRAMĂ

Cu prilejul aniversării a 20 de ani de la eliberarea Austriei și a 10 ani de la semnarea Tratatului de stat prin care Austria a fost restabilită ca stat suveran și independent, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe al Republicii Populare Române, a trimis o telegramă de felicitări ministrului federal al afacerilor externe al Republicii Austriei, dr. Bruno Kreisky.

Convorbirile greco-turce de la Londra

LONDRA 14 (Agerpres). — Ministrul de externe al Greciei și al Turciei, respectiv Costopoulos și Isik, au continuat joi seara la Londra întrevederile consacrate problemei cipriote, după care au avut convorbiri separate cu ministrul de externe britanic. La sfîrșitul acestor întrevederi au făcut declarații ministrul de externe al Marii Britanii și al Greciei, Michael Stewart și subînțat că Anglia nu intenționează în momentul de față să-și asume rolul de mediator în conflictul cipriot, dar a menționat că guvernul britanic aprobă actualele contacte între Turcia și Grecia. Ministrul de externe al Greciei a subînțat că dorește ca rezolvarea definitivă a problemei cipriote să aibă loc sub egida O.N.U. cu consimțămîntul guvernului cipriot.

La sfîrșitul unei întrevederi pe care a avut-o vineri cu primul mi-

nistru grec, Papandreu, președintele Ciprului, Makarios, a arătat că el „nu se opune tratatelor bilaterale greco-turce atîta timp cît acestea au drept obiectiv unirea Ciprului la Grecia” (Enosis). Makarios a subînțat totuși că el „exclue orice procedură de reglementare a problemei cipriote în afara O.N.U.”.

La rîndul său, Papandreu a declarat că întrevederile greco-turce de la Londra au îmbunătățit climatul dintre cele două țări. „Totuși, a adăugat el, la Londra nu a fost discutat fondul problemei cipriote. În acest climat la care noi sperăm că va contribui și guvernul turc, a arătat Papandreu, se poate spera că va fi ușor de realizat o soluție definitivă și echitabilă a problemei Ciprului”.

Makarios a apreciat, de asemenea, că „contactele de la Londra au contribuit la reducerea încordării”.

LUCRĂRILE COMISIEI DE DEZARMARE A O. N. U.

Intervenția reprezentantului R. P. Române

NEW YORK 14 (Agerpres). — La New York își continuă lucrările Comisia de dezarmare a Organizației Națiunilor Unite. În ședința din 13 mai a luat cuvîntul reprezentantul Republicii Populare Române, ambasadorul Mihail Haseganu.

Reamintind condițiile internaționale în care Comisia de dezarmare își desfășoară lucrările, vorbitorul a arătat că aceasta „trebuie să determine o sporire a spiritului de răspundere cu care sînt privite discuțiile din acest for, o creștere a eforturilor în vederea eliminării focarelor de neliniște care tulbură atmosfera internațională”.

M. Haseganu a exprimat regretul și reprobaerea opiniei publice din România față de acțiunile agresive de tipul celor din Vietnam și Republica Dominicană, acțiuni care dau naștere la focare de încordare în lume, tînd să înăbușe mișcarea de eliberare națională a popoarelor și, în acest fel, înrăutățesc situația internațională.

„Republica Populară Română — a spus vorbitorul — este profund interesată în înăsătorirea climatului politic internațional și statornicirea unor relații de înțelegere și cooperare între state, în eliberarea tuturor popoarelor de cosmarul unei inflagrații nucleare, în schimbarea unei situații internaționale în care, ori de cîte ori și oriunde izbucnesc un conflict, soarta păcii generale este pusă în pericol”.

Reprezentantul român a declarat că R.P. Română se pronunță în mod constant pentru interzicerea și distrugerea armelor nucleare și, ca un prim pas în această direcție, pentru asumarea de către state a angajamentului de a nu folosi cel dintîi această armă.

El a arătat, totodată, că R.P. Română acordă importanță deosebită și altor măsuri care ar putea contribui la destinderea încordării, la stabilirea unui climat de încredere în relațiile dintre state, creînd astfel premisele necesare dezarmării generale.

O importanță deosebită ar avea în condițiile actuale realizarea unor asemenea măsuri ca retragerea trupelor și lichidarea bazelor militare de pe teritorii străine, desființarea blocurilor militare.

M. Haseganu a declarat că este necesară restabilirea de urgență a drepturilor legitime ale R. P. Chinez, „întrucît este de neconcepț rezolvarea eficace a problemelor dezarmării în lipsa uneia dintre puterile nucleare”.

„Delegația română — a spus în încheiere reprezentantul R.P. Române — este gata să participe la o dezbateră constructivă a problemelor dezarmării și își va aduce contribuția la găsirea unor căi și mijloace care să contribuie la progresul negocierilor în acest domeniu”.

Tulburări în Ecuador

QUITO 14 (Agerpres). — La Guayaquil, principalul port al Ecuadorului, se intensifică tulburările provocate de dispozițiile vamale luate de guvern. Muncitorii portuarilor au început lucrul iar Camera de comerț a hotărît încetarea oricărei activități. Ministrul afacerilor interne, Rodrigo Vela Barona, a declarat că mișcarea de protest a luat un caracter politic. Carrion Toral, ministrul agriculturii, și-a înaintat demisia jumatii militare și șase consilieri municipali ai orașului au demisionat, de asemenea, în semn de protest.

Autoritățile militare au arestat mai multe personalități implicate în această mișcare, printre care Asas Busaran, lider al partidului „Concentrarea forțelor populare” Gonzalo Oleas, secretar general al partidului socialist. Manifestații de protest organizate la Guayaquil au fost împrăștiate de poliție care a recurs la grenade cu gaze lacrimogene. Conducătorii Camerei de comerț din Quito au sosit la Guayaquil pentru a discuta cu conducătorii Camerei de comerț locale amplificarea mișcării de protest în întreaga țară.

Alegerile municipale

din Anglia

Conservatorii

în ciștig de locuri

LONDRA 14. — Corespondentul Agerpres, L. Rodescu, transmite: În Anglia și Wales continuă să se desfășoare alegerile municipale. Rezultatele de joi, cînd s-a votat în majoritatea orașelor, permit conturarea unui tablou general care se arată defavorabil partidului laburist. Ziarele subliniază cîștigul net de 552 de locuri al conservatorilor. În timp ce laburistii au înregistrat o pierdere netă de 377 de locuri și liberalii de 174 de locuri.

Semnificativ este faptul că laburistii au cedat conservatorilor controlul în consiliile municipale din 23 de localități, printre care și orase mari, ca Portsmouth, în care laburistii deținea de multă vreme majorități considerate sigure.

Conservatorii vîd în aceste rezultate o tendință favorabilă lor și și-au manifestat de pe acum intenția de a o folosi ca un semn al încurajării pentru o ofensivă puternică antifaburistă în Parlament.

Corespondență

din Rio de Janeiro

DISPUTA AMAZONIEI

O reușită desăvîrșită marți la Ministerul Agriculturii al Braziliei, sub președinția ministrului titular, Hugo Leme, în prezența ambasadorului american Gordon Insoff de o serie de specialiști sosiți din S.U.A. între care președintele Academiei de științe din Washington, a prilejului o răbufnire a disputelor în jurul cercetării și exploatarei imensei regiuni a Amazoniei. Guvernatorul statului Amazonas, Arthur Reis, a părăsit ostentativ sala de ședințe la jumătatea lucrărilor. Imediat după aceasta a făcut o serie de declarații. El afirmă că crearea unei fundatii de cercetări tropicale, aflată în subordinea Statelor Unite, este în dezacord cu interesele naționale ale Braziliei. Consiliul deliberativ al fundatiei ar urma să funcționeze la Washington, iar direcția executivă în Porto Rico (stat „asociat” al S.U.A.). Regiunea Amazoniei ocupă par-

tea de nord a Braziliei, întinzîndu-se pe aproximativ trei milioane și jumătate de km.p. adică circa 40 la sută din suprafața țării. Datorită condițiilor climatice, dar și unor împrejurări istorice, Amazonia rămîne și azi una din cele mai slab populate arii de pe glob; mai puțin de un locuitor pe kilometru pătrat în schimb, aici există bogății fantastice, aproape integral nefolosite. În afară de potențialul hidroenergetic — numai fluviul Amazonas varsă în ocean în fiecare secundă 80.000 plîni la 120.000 metri cubi de apă — există inepuizabile resurse forestiere, zăcămintele minerale, mari întinderi de pămînt favorabile dezvoltării agriculturii și zootehniei. În Brazilia se vorbește de Amazonia ca de un „pămînt al făgăduinței”. Încă acum 16 ani s-a pus în discuție un proiect de creare a unui „Institut internațional de cercetare a Amazoniei”. Sugerat de americani, proiectul a provocat o furtună de critici în adresa autorităților braziliene de atunci, ceea ce, între altele, a determinat abandonarea lui. În esență, acum se propune același lucru, cu deosebirea că de data asta dispăre atribuutul „internațional”.

Guvernatorul Reis a arătat că interesele pe care le au monopolurile străine în Amazonia sînt numeroase și că „între ele primează cele legate de minereurile atomice”. El a denunțat prezența în Amazonia a unei misiuni americane care a intrat în țară utilizînd ambarcațiuni ușoare cu care a coborît pe fluviul Amazon din di-

MOSCOVA. La 14 mai la Casa Centrală a Armatei Sovietice din Moscova a avut loc o adunare festivă consacrată aniversării a 10 ani de la încheierea Tratatului de la Varșovia. Despre importanța acestui Tratat a vorbit mareșalul R. Malinovski, ministrul apărării al U.R.S.S.

TOKIO. Peste 30 de polițiști au pătruns în sediul secției din orașul Kumamoto a sindicatului muncitorilor de la căile ferate de stat. Ei au efectuat o percheziție și au arestat pe secretarul secției, Iamashita și pe membrul Comitetului executiv, Nomura. Potrivit relațiilor ziarului „Yomiuri” motivul arestării l-a constituit participarea acestora la greva muncitorilor de la căile ferate de stat.

OSLO. În comunicatul dat publicității la Oslo cu privire la vizita oficială a președintelui R.S.F. Iugoslaviei, Josip Broz Tito, în Norvegia se arată că în cursul convorbirilor care au avut loc cu acest prilej s-a făcut un schimb de păreri în legătură cu problemele relațiilor dintre cele două țări și în legătură cu situația internațională. Cele două părți au constatat că există posibilități largi pentru dezvoltarea comerțului și a colaborării economice dintre R.S.F.O. și Norvegia.

VIENA. În urma tratatelor care au avut loc la Viena între delegațiile guvernamentale ale Poloniei și Austriei a fost semnat un protocol pe termen de un an la

SCURTE ȘTIRI

acordul comerțului polono-austriac pe cinci ani. Potrivit protocolului, în afară de mărfurile tradiționale — cărbuni, produse chimice, produse alimentare — Polonia va spori considerabil exportul de utilități și mărfuri industriale de larg consum în Austria și va importa mașini și utilaje laminare, fibre artificiale, celuloză, unele chimicale și alte mărfuri.

BUDAPEȘTA. În comunicatul dat publicității cu privire la vizita

lui A. A. Gromiko, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., în R. P. Ungară se subliniază că în cursul convorbirilor pe care le-a avut cu ministrul afacerilor externe al R.P. Ungare s-a făcut un schimb de păreri în legătură cu o serie de probleme importante ale situației internaționale actuale. S-au examinat, de asemenea, problemele dezvoltării continue a relațiilor ungaro-sovietice.

VIENA. Vineri au avut loc la Viena funeraliile naționale ale

foștului cancelar al Austriei, Leopold Figl, lider al Partidului popular.

PARIS. În timpul vizitei pe care o efectuează în Franța, Valentina Nikolaeva-Tereșkova a fost distinsă cu premiul „Galabert” pentru astronautilă Premiul francez „Galabert” a fost instituit în anul 1957 pentru stimularea celor mai remarcabile succese în cucieria și explorarea Cosmosului. Cosmonautului A. Nikolaev l-a fost înmînat o medalie pentru zborul cosmic efectuat.

KARLSRUHE. Curtea Federală Supremă a R.F.G. a respins acuzațiile de trădare formulate împo-

triva redactorului șef și redactorului șef-adjunct al revistei „Der Spiegel”, Rudolf Augstein, și respectiv Conrad Ahlers. În sentința pronunțată de curte se subliniază că urmărirea penală împotriva celor doi este înălțurată, deoarece nu există dovezi care să demonstreze că aceștia ar fi săvîșit acte de trădare.

NEW YORK. Cosmonauții americani James McDivitt și Edward White au participat la Cape Kennedy la o repetiție generală a lansării lor în spațiul prevăzută pentru 3 luni. Cei doi cosmonauți, care vor efectua un zbor orbital de aproape patru zile, au petrecut, îmbrăcați în costumele

speciale, cîteva timp în cabina înălțată pe racheta purtătoare „Titan-2”. Repetiția s-a desfășurat în condiții satisfăcătoare.

BONN. În cursul unei depozitii făcute la Curtea cu Jurați din Freiburg unde se desfășoară procesul intențat unor criminali nazisi Hans Globke, fost secretar de stat și asistent al foștului cancelar Adenauer a declarat că legile rasiale introduse de nazisti în 1935 aveau menirea... să pună capăt persecuțiilor evreilor. Totodată Globke, care a scris un comentariu favorabil la aceste așa-zise „legi de la Nürnberg”, a pretins că nu știa nimic despre cauză și marea și lagărele de concentrare.